



ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 588 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 20 ΦΛΕΒΑΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΖΑ ΠΟΥ ΥΠΟΦΕΡΕΙ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΖΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ



Παροσκευή 19/02
Πέμπτη, Ηγενί

Παροσκευή 26/02
Κυριακή - 301

Παροσκευή 05/03
Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας
(Η έκθεση Ηγελνταπάσουν)

Ένορμη ιστος 8.33μετρα
Πλατεία Αριστοτέλους ή Β. Αριστοτέλους
Αριστοτέλεας είτε Β. Αριστοτέλος
Εποχής κλασικής
Ιστού μεσοβολτανοπερανεργού



Μέτρα το Μάρτη, τον
Μάιο, στα τέλη του 2010,
μέχρι το 2012

Επίθεση χωρίς τέλος

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Πολιτική
διαχείριση
της δεδομένης
αντεργατικής-
αντιλαϊκής
κατεύθυνσης

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Στόχος των καπιταλιστών
από λιγότερους να
κερδίσουν περισσότερα

Στα ύψη θα
εκτιναχτεί
η ανεργία

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Το κεφάλαιο
θα χορεύει
πάνω στα
πτώματά μας

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Πειραματόζωα
για το
γονάτισμα
της εργατικής
τάξης

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Εξεταστική για στατιστικά
στοιχεία

Αποπροσα-
νατολιστικός
δικομματικός
καυγάς

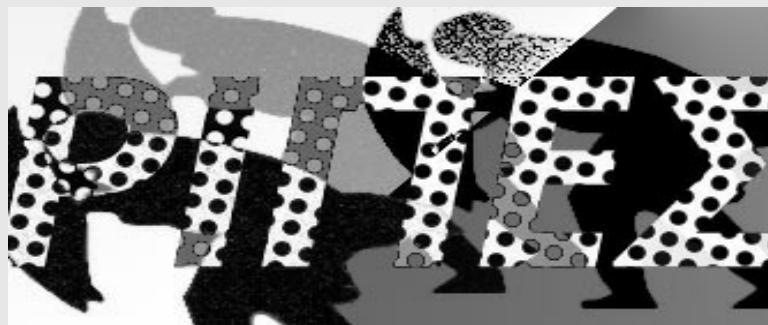
[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

ΜΕΧΡΙ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΞΟΜΑΣΤΕ;

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών (Παλαιό Φάληρο) 20/2/1977: Βόμβα (ΕΛΑ) στην αποθήκη προϊόντων Στασινόπουλου (Πειραιώς) 20/2/1932: Η Σοβιετική Ενωση αφαιρεί τη ρωσική υπηκοότητα από τον Λέοντα Τρότσκι 20/2/1996: Η Τούνια Αντωνίου (Παζοκ) γίνεται πρώτη γυναίκα αρχηγός πολιτικής νεολαίας 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ημέρα ξενογών, Μπανγκλαντές; Ημέρα μαρτύρων (1952) 21/2/1848: Έκδοση «Κομμουνιστικού Μανιφέστου» 21/2/1965: Δαλοφονία Malcolm X 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής (Αθήνα) από 4.000 φοιτητές 21/2/1985: Εκτέλεση εκδότη «Απογευμοτινής» Νίκου Μουφέρατου και οδηγού Γιώργου Ρουσέτη (17N) 21/2/1934: Δολοφονία Αουγκούστο Σαντίνο (Νικαράγουα) 22/2: Ημέρα προσκοπισμού, Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/1973: Εκρήξη στο πεδίο Αρεως, τραυματισμός δύο περαστικών 22/2/1977: Βόμβα (ΕΛΑ) σε κατάστημα της «Πεσινέ» (Ιλίσια) 22/2/2008: Θάνατος Σουδανού Abdulkarim Yahya Idris μετά από ξυλοδαρμό από τρεις αστυνομικούς (Ομόνοια) 23/2: Ρωσία: Ημέρα κόκκινου στρατού (1918), Μπρουνέι: Εθνική γιορτή, Γουάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1970) 23/2/1943: Ιδρυση ΕΠΟΝ 23/2/1919: Παραίτηση Μουσολίνι από το σοσιαλιστικό και ίδρυση του φασιστικού κόμματος 23/2/1944: Διάλυση Τσετσενίας, εξορία 1.000.000 Τσετσενών κατηγορούμενων για συνεργασία με τους ναζί 23/2/1994: Αμηντία στους πραξικοπημάτες κατά Γελτσιν (1991) από το ρωσικό κοινοβούλιο 23/2/1992: Θάνατος Μάρκου Βαφειάδη 23/2/1974: Εκρήξη τεσσάρων βομβών στο εργοστάσιο «Dow» (Λαύριο), νεκροί δύο πυροτεχνούργοι (καταγγέλλεται σαν προβοκάτσια παρακρατικών Πλεύρη-Φορμάκη) 24/2: Εσθονία: Εθνική γιορτή (1920), Γκάνα: Ημέρα απελευθέρωσης (1966), Μεξικό: Ημέρα σημαίας 24/2/1948: Φτάνει στην Αθήνα ο αμερικανός στρατηγός Βαν Φλίτ για να βοηθήσει τις κυβερνητικές δυνάμεις στην αντιμετώπιση των ανταρτών 24/2/1972: Καταδίκες εννιά μελών ΚΚΕ από έκτακτο στρατοδικείο 24/2/1945: Δολοφονείται στην αιγαπτιακή βουλή ο αιγαπτιος πρωθυπουργός Αχμέντ Μαχέρ Πιασά 24/2/1989: Ο Αιγαπτιός Χομεΐνη επικηρύσσει τον συγγραφέα των «Σατανικών Στίχων» Σαλμάν Ρούσντι για 3.000.000 δολάρια 25/2: Κουβέιτ: Εθνική γιορτή 25/2/1941: Θάνατος Ιωάννη Μεταξά 25/2/1822: Κατάργηση δουλείας στην Ελλάδα 26/2/1957: Διαγραφή Νίκου Ζαχαριάδη από την ΚΕ του ΚΚΕ 26/2/1973: «Παραγγελία» Νίκου Κοεμπέζη στο κέντρο «Νεράιδω» (Αθήνα), τρεις νεκροί και οκτώ τραυματίες 26/2/1929: Ο Ιωάννης Μακρυγιάννης αφήζει τη συγγραφή των απομνημονευμάτων του 26/2/1954: Γέννηση Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

● Ερώτημα αφελούς: εκείνα τα κέρδη που με περιφάνεια παρουσίαζαν κάθε χρόνο οι εισηγμένες, από το 2001 και μετά, τι έγιναν; ●●● Στην οικονομία (παραγωγή και διανομή) δεν επανεπενδύθηκαν, όπως δείχνει και η αύξηση της ανεργίας ●●● Να τα «έφαγαν» όλα αποκλείεται, γιατί είναι πάρα πολλά ●●● Αρα κάπου πάραχουν ●●● Είναι τοποθετημένα στα διάφορα hedge funds που έχουν στήσει τρελό πάρτι με το κρατικό χρέος ●●● Γιατί δεν αναζητούνται κρατικά έσοδα στη φορολόγηση τουλάχιστον αυτών των κερδών; ●●● Ρητορικό είναι, βέβαια, το ερώτημα, αλλά πρέπει να τίθεται, για να μη μας περνάνε και για μαλάκες ●●● Φυσικά και δεν δ' αφήσουν οι Ευρωπαίοι μια χώρα της ευρωζώνης να προσφύγει στο ΔΝΤ ●●● Θα επιβάλλουν μόνοι τους τα μέτρα, «αντιλώντας από την εμπειρία του ΔΝΤ» ●●● Εμάς τώρα γιατί θα 'πρεπε να μας αρέσει αυτό; ●●● Αφού αρέσει στον Γιωργάκη και τους συν αυτώ, το δικό μας γούστο περισσεύει ●●● Ωτα της, και καβαφιστής μας πρέκυψε ο Γιωργάκης ●●● Και Οδύσσεια



και Ιδάκη και Λαιστρυγόνες και Κύκλωπες ●●● Ας φροντίσει ο [ή] λογογράφος να του δώσει και μερικά επειχηγηματικά σχόλια, γιατί μπορεί να υπάρξει και καιμά... προβοκάτρικη ερώτηση στο μέλλον ●●● Καλωσορίζουμε τον κύριο Αλέκο Αλαβάνο στους κόλπους της εξωκονιοβουλευτικής αριστεράς ●●● [Με τη διευκρίνηση ότι εμείς ανήκουμε στην εκ πεποιθήσεως, ενώ αυτός στην εξ αδυναμίας] ●●● Τι χάλι ήταν αυτό που είχατε, ρε παιδιά, στη διαδήλωση της ΑΔΕΔΥ; ●●● Αραία-αραία, να φαινόμαστε καμία σαρανταρέα (κυριολεκτικά ως προς τον

αριθμό, όχι μεταφορικά) ●●● Ποιος ξέρει τι του 'ταξαν του κυρ-Αλέκου ο Ρουντί και οι άλλοι και βρέθηκε μπροστά σε τόσο δυσάρεστη έκπληξη ●●● Αναζητούνται επειγόντως ισχυρές συμμαχίες εντός του «αριστερού ρεύματος» ●●● Οταν συγχωνευτούν ή δημιουργήσουν καρτέλ Αεgean και Olympic Air, πού θα φτάσουν τα αεροπορικά εισιτήρια εσωτερικού; ●●● Εμείς μια ερώτηση κάνουμε ●●● Οσο για τους λεονταρισμούς του Ρέππα, άσε μεγάλε, σε ξέρουμε κι από παλιότερα ●●● «Το πρόβλημά μου δεν είναι ούτε τα αξιώματα ούτε οι καρέκλες,

◆ «Τα θαλάσσια σύνορα της Ελλάδας δεν είναι πλέον ξέφραγο αμπέλη», επαναλαμβάνει διαφράγμα με το γνωστό του ύφος ο Χρυσοχοΐδης. Παράσημο στον ίδιο και σε όλους (και είναι πολλοί) τους ομοίους του τα ανθρώπινα κουφάρια που έβρασε η θάλασσα την περασμένη βδομάδα, στο στενό ανάμεσα Λέσβο-Τουρκία. Η ειδήση πέρασε και πάλι στα ψωλά. Ο μιθριδατισμός αρχίζει να πιάνει τόπο.

◆ «Με τη διαφορά ότι (σ.σ. οι επαναστάσεις) οδήγησαν στο κτηνωδέστερο καθεστώς βίας και εξαθλίωσης των εργαζομένων που υπήρξε ποτέ στη γη και αναφέρομαι στον υπαρκτό σοσιαλισμό. Δεν υπήρξε χειρότερο καθεστώς και γ' αυτό ανετράπη και διαλύθηκε σαν φούμαρο». Κάποιοι προσπαθούν (μάταια) να ταυτίσουν τον κομμουνισμό με το ναζισμό. Ο Θεόδωρος Πάγκαλος ο Β', στον οποίο ανήκει η παραπάνω δήλωση, τους έχει ξεπεράσει. ◆ «Κρατήστε την πληροφορία. Μπορεί ο Ανδρ. Λοβέρ-

δος να δηλώνει ότι οι νέες ρυθμίσεις για το Ασφαλιστικό θ' αρχίσουν να εφαρμόζονται μετά το 2013, όμως μην το δένετε κόμπο. Ισως παραστεί ανάγκη να γίνει αυτό νωρίτερα. Ισως και πολύ σύντομα». Η επισήμανση δεν είναι δική μας. Εγινε από μία από τις πλέον ακραίφενες παποκικές φυλλάδες («Κόσμος του Επενδυτή»).

◆ Του είχαν υποσχεθεί -λέει προφορικά μισθό 14.000 ευρώ το μήνα και με την εισοδηματική πολιτική που έχει ανακοινώσει ο Παπακωνσταντίνου θα παίρνει μόνο 7.000. Γ' αυτό και τα 'χει πάρει στο κρανίο. Ο λόγος για τον πρόεδρο και διευθύνοντα

σύμβουλο της EPT Γ. Γαμπρίτσιο. Δεν είδαμε, όμως, να δηλώνει ότι δεν αποδέχεται τη θέση και απορούμε. Πώς ένα golden boy του ιδιωτικού καπιτολιστικού τομέα να δεχτεί να δουλέψει σε μια κρατική εταιρία με ερτάρια με φωροχιλιαρίκα το μήνα; Εκτός αν ποντάρει «αλλού».

◆ Κάτι πρέπει να γίνει μ' αυτόν τον Δούκα. Γυρίζει δεξιά κι αριστερά κι φιλορίζει στ' αυτά των δημοσιογράφων ότι θα βγει και θα τα πει όλα, διότι αδίκως τον ενέπλεξαν στο σκάνδαλο του Βατόπεδου. Θα βγει και θα πει -λέει- πως όταν του έστειλαν να υπογράψει τις γνωστές αποφάσεις, αυτός κατάλαβε πως κάτι περιέρει

γο» συμβαίνει και γι' αυτό ενημέρωσε πλήρως τον διευθυντή του πολιτικού γραφείου του Καραμανλή, Γιάννη Αγγελού. Μόνο που τόσο καιρό ο Δούκας φιλορίζει τα ίδια και τα ίδια, χωρίς ποτέ να πει τίποτα επίσημο ή να καταθέσει οποιοδήποτε στοιχείο. Μ' άλλα λόγια, προσπαθεί να ποντάρει με τον Σαμαρά,

Το έχω πει με τον πιο καθαρό και απόλυτο τρόπο, ότι είστι οπώς χειριστήκαμε τα οικονομικά μας, αφαιρείται και ένα κομμάτι της κυριαρχίας μας. Και είναι εγκληματικό, και αυτό πρέπει να το ξαναπάρουμε πίσω. Με την αξιοποιησία μας, με την αυτοθυσία του καθενός, σύμφωνα βεβαίως με τις δυνατότητές του. Γιώργος Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

φράσσουμε στην Ιθάκη και θα τα καταφέρουμε, αλλά δεν είναι στο χέρι μας το τι θα συναντήσουμε στον δρόμο για την Ιθάκη, ποιους Κύκλωπες και Λαϊψηγης μέτρων, ότι η οικονομική κρίση συνιστά απειλή για την εθνική κυριαρχία. Χθες, επισήμως ενημερωθήκαμε ότι και τα μέτρα ελήφθησαν και μέρος της εθνικής κυριαρχίας απωλέσθη.

Νίκος Μελέτης (Εθνος)
Σε αυτή την Οδύσσεια που περνάμε, είναι στο χέρι μας να

κατή Κεντρική Τράπεζα και με προτεινόμενα πρόσθετα απαραίτητα μέτρα αντλημένα από την τεχνογνωσία του ΔΝΤ θα παρακολουθείστενα την εφαρμογή του Προγράμματος Σταθερότητας της ελληνικής κυβέρνησης.

Χέρμαν φαν Ρουμπόι Αφορά όλους μας, όσο ποτέ άλλοτε, ο Γολγοθάς που περιμένει 2,5 εκατομμύρια πολίτες που βρίσκονται εδώ και καιρό στο όριο της φτώχειας. Μαζί με τα σκληρά μέτρα χρειάζεται ένα δίχτυ προστασίας πάνω από

ελλείμματα και το χρέος τα συμπτώματα.

Κώστας Βεργόπουλος Αν το Τελ Αβίβ πιστεύει ότι εξαπολύοντας έναν πόλεμο θα διχάσει το Λίβανο, κάνει λάθος. Όλος ο Λίβανος θα μείνει ενωμένος και ο λιβανικός στρατός θα πολεμήσει στο πλευρό της Χεζζιτόλα.

</

■ Εξεταστική για στατιστικά στοιχεία

Αποπροσανατολιστικός δικομματικός καυγάς

Βρέθηκε το καινούργιο κοσκινάκι της κυβέρνησης. Θα φτιάξει εξεταστική επιτροπή, για να αποδώσει ευθύνες για την παραποίηση των στατιστικών δεδομένων από την κυβέρνηση της ΝΔ. Σύμφωνοι, αλλά να ξεκινήσουμε από το 1980, απαντά η ΝΔ. Ετσι, αντί να συζητάμε για τα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα που αποφασίζονται σωρηδόν, θα συζητάμε για το αν ο τάδε ή ο δείνα υπουργός, της τάδε ή της δείνα κυβέρνησης, «μαϊμούδισε» τα στατιστικά στοιχεία.

Και βέβαια τα «μαϊμούδιζαν» τα στατιστικά στοιχεία. Όλες οι κυβερνήσεις, όλοι οι υπουργοί. Εν πλήρει γνώσει της ΕΕ. Διότι το ίδιο έκαναν (και κάνουν) όλες οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Μόνο που ουδείς κοινοτικός παράγοντας τολμά να αμφισβήτησε και να ζητήσει να κάνει έλεγχο στα στατιστικά στοιχεία της Γερμανίας, της Γαλλίας και των άλλων «μεγάλων» της Ευρώπης. Η φράση «δημιουργική λογιστική» πρωτολανσαρίστηκε στην πολιτική μας πιάτσα επί κυβέρνησης Σημίτη. Ολος ο αστικός Τύπος έγραψε τότε, πως κάποια στοιχεία «μαϊμούδιστηκαν» για να μπει η Ελλάδα στην ONE και το ευρώ. Ομως, η τότε ΕΟΚ δεν είχε κανένα πρόβλημα, γιατί το ίδιο είχαν κάνει και κυβερνήσεις ιμπεριαλιστικών χωρών, όπως αυτές της Γαλλίας και της Ιταλίας.

Η δημιουργία της ONE ήταν μια πολιτική απόφαση. Με πολιτικά κριτήρια αποφάσισαν να γίνει η Ελλάδα μέλος της ONE, γ' αυτό και οι οικονομικές αποκλίσεις θεωρήθηκαν λεπτομέρεια και επετράπη στην τότε κυβέρνηση να τις ρυθμίσει με «δημιουργική λογιστική». Τους ήταν αρκετό τότε πρόγραμμα λιτότητας, που εφάρμοσε ο Σημίτης, ενώ τους έτρεχαν τα σάλια όχι μόνο για τη μονοπωλιακή εκμετάλλευση της ελληνικής αγοράς, αλλά και για το έκτακτο μεγάλο φαγοπότι που άρχιζε ακριβώς εκείνη την εποχή, ενόψει της οργάνωσης των ολυμπιακών αγώνων του 2004.

Επίσης, οι τιτλοποιήσεις μελλοντικών εσόδων, τα περιβόητα swaps, ήταν ανεκτές από την ΕΕ. Γιατί; Γιατί έτσι θησαύριζαν τα τραπεζικά μονοπώλια, λεηλατώντας τον πλούτο που παράγεται και που αναδιανέμεται μέσω του κράτους. Πώς λειτουργούσε αυτή η τραπεζική κομπιτίνα;

Το κράτος (ή κρατικό οργανισμό) εξέδιδε ομόλογα έναντι εσόδων που θα αποκτήσει στο μέλλον. Τα ομόλογα αυτά αγόραζαν τα τραπεζικά μονοπώλια, εισπράττοντας υψηλότατα επιτόκια, αλλά και υψηλότατες προμήθειες. Αν η Ελλάδα έβγαινε τότε στη διεθνή αγορά για να δανειστεί, θα πλήρωνε σημαντικά χαμηλότερο κόστος. Ομως, με τις τιτλοποιήσεις διευκολύνταν η «δημιουργική λογιστική». Εκείνο που σήμερα εμφανίζεται ως δήθεν ασύμβατο με την κοινοτική πολιτική είναι πως τα χρήματα που έπαιρνε το κράτος απ' αυτούς τους τίτλους δεν εμφανίζονται ως δάνεια αλλά ως έσοδα. Ετσι, μειωνόταν τεχνητά το έλλειμμα και το χρέος. Και βέβαια, τα κοινοτικά όργανα γνώριζαν πολύ καλά πως στηνόντας ή δουλειά, αλλά -όπως είπαμε- ήθελαν να διευκολύνουν το κράτος που χρησιμοποιούσε αυτή τη μέθοδο, γιατί η ένταξή του στην ONE ήταν πολιτική απόφαση, ήταν στρατηγική επιλογή του γαλλογερμανικού όχονα που δημιούργησε την ONE και ιδιαίτερα της Γερμανίας, που ουσιαστικά μετέτρεψε το μάρκο σε ευρώ.

Οταν, το 1999-2000, ξεκί-

νησε η ιστορία των τιτλοποιήσεων μελλοντικών εσόδων, την οποία επεξεργάστηκε η Goldman Sachs ως σύμβουλος της κυβέρνησης Σημίτη, όλα τα τραπεζικά μεγαθήρια έπεισαν με τα μούτρα στο φητό. Οχι μόνο τα αμερικανικά, όπως η Morgan Stanley και η Citybank, αλλά και τα ευρωπαϊκά, όπως η Deutsche Bank, η BNP Paribas κ.ά. Σαν τούντες έμπαιναν και οι ελληνικές κυβερνήσεις. Ήταν γνωστά σε όλο τον κόσμο και μάλιστα ουδέποτε θεωρήθηκαν «τοξικά», αφού τα κράτη θεωρούνται ακόμη αξιόπιστοι χρεώστες. Γιατί, λοιπόν, τα κάνουν βούκινο τώρα; Προφανώς, κάποια πατρινίδια πάγκοι τονίζονται στο άγριο χρηματιστηριακό παιχνίδι. Πέραν αυτών όμως, αυτή η πολιαρική ιστορία χρησιμοποιείται σαν μοχλός άσκησης εκβιασμών πάνω στον ελληνικό λαό, για να μαζευτεί φοβισμένος και ν' αφήσει την κυβέρνηση να προωθεί το ένα αντιλαϊκό-αντεργατικό πακέτο μετά το άλλο.

Ο Παπανδρέου επέλεξε τη δημιουργία εξεταστικής επιτροπής, αφήνοντας την ιστορία των swaps εκτός. Άλλωστε, ο νυν υπουργός Οικονομικών ήταν εκείνη την περίοδο ειδικός γραμματέας παρά των χρηματιστηριακής και στη συνέχεια μελος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων, γ' αυτό και υπερασπίζεται με τόσο πάθος τα swaps. Η επιλογή Παπανδρέου έχει να κάνει με την ανασφάλεια που αισθάνεται. Θέλει να στήσει ένα κοινοβουλευτικό σκηνικό δικομματικής κοκκορομαχίας, πρώτο για να αποπροσανατολίσει το λαό επί την ουσία, δεύτερο για να ρίξει τις ευθύνες στη ΝΔ και τρίτο για να δικαιολογήσει τα νέα αντεργατικά μέτρα.

Ο Σαμαράς δεν είχε άλλη διέξοδο παρά να δεχτεί την εξεταστική, σημειώνοντας βέβαια ότι θέλει να επεκτείνει μέχρι το 1981. Μετά τη συνάντηση του με τον Παπανδρέου δεν ανέβασε τους τόνους. Κατηγόρησε, βέβαια, την κυβέρνηση ότι τορπίλιζε τη συναίνεση και προειδοποίησε για ενδεχόμενες αρνητικές συνέπειες στις σχέσεις με την ΕΕ, όμως ενδεχομένως να μην του πέφτει και πολύ άσχημα μια εξεταστική στην οποία θα εκτίθενται οι οικονομικοί υπουργοί του Καραμανλή και του Σημίτη, ενώ αυτός και ο Παπανδρέου θα εμφανίζονται σαν άφθαρτοι, σαν οι πολιτικοί που προσπαθούν να φέρουν τη χώρα στον ίσιο δρόμο. Ας μην είμαστε, πάντως, σίγουροι ότι και το ΠΑΣΟΚ θα ρίξει ιδιαίτερο βάρος σ' αυτή την εξεταστική. Ετσι και άλλως, βλέποντας και κάνοντας βαδίζει η κυβέρνηση.

Οι ιμπεριαλιστικές χώρες, με την ισχυρή πολεμική βιομηχανία, ψάχνουν αγορές για να «σπρώξουν» τα οπλικά τους συστήματα και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παραγγέλνει, είτε για να εξασφαλίσει κάποια δανειακή στήριξη στο πλαίσιο της ευρωζώνης είτε για να πρωθεύσει τη συνεργασία στον ενεργειακό τομέα. Το ότι αυτά τα οπλικά συστήματα θα τινάζουν στα ύψη και το έλλειμμα του προϋπολογισμού και το χρέος ουδέλως απασχολεί. Η λύση έχει βρεθεί με τις διαδοχικές επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους.

■ Μερικά πράγματα που δεν γνωρίζετε για το φορολογικό

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, «μανούλα» στην προπαγάνδα και μόλις το σύστημα των ΜΜΕ στο πλευρό της (για... εθνικούς λόγους), χρησιμοποιεί τις ρυθμίσεις στον τομέα της άμεσης φορολογίας για να δημιουργήσει, υποστηρίζοντας ότι αποκαθιστά την κοινωνική δικαιοσύνη, καθώς αναγκάζει τους πλούσιους να πληρώσουν. Στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» σημειώναμε πως ακόμα και αν ισχύει αυτό (που δεν ισχύει) και πάλι δεν θα σήμανε κοινωνική δικαιοσύνη, καθώς η άμεση φορολογία αφορά μόνο το ένα τρίτο της συνολικής φορολογίας. Τα δύο τρίτα είναι οι έμμεσοι φόροι, τους οποίους πληρώνουν οι εργαζόμενοι τάξεις και στρώματα, που αποτελούν τη μεγάλη καταναλωτική μάζα. Ας δούμε, όμως, μερικές από τις πολυδιαφημισμένες ρυθμίσεις της κυβέρνησης, οι οποίες τελικά κάθε άλλο παρά σε αύξηση της φορολόγησης των καπιταλιστών οδηγούν.

1 Διαχωρισμός διανεμόμενων από μη διανεμόμενα κέρδη. Καταρχής, δεν πρόκειται για καινούργια ρύθμιση, που τη γέννησε το γόνιμο μυάλο του πολυμήχανου Παπακωνσταντίνου. Εχει εφαρμοστεί και στο παρελθόν και αποτελεί κοινό μυστικό ότι δημιούργησε για τους καπιταλιστές μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για να καθιστούν τα κέρδη τους αφορολόγητα. Τα βάφτιζαν μη διανεμόμενα, τα κρατούσαν στα ταμεία της επιχειρησης και από εκεί τα απομιλούσαν με διάφορους τρόπους (οι υπερτιμολογήσεις είναι ένας από τους κλασικούς τρόπους). Δεν υπάρχει κανένας ελεγκτικός μηχανισμός που να τους στριμώξει και γι' αυτό κάνουν ό,τι θέλουν.

Πέρα από τις κομπίνες, όμως, το μέτρο αυτό θα οδηγήσει στη μη φορολόγηση των θυγατρικών ευρωπαϊκών επιχειρήσεων. Με βάση το κοινοτικό Δίκαιο, που έχει περάσει και στην ελληνική νομοθεσία (νόμος 2578/1998), απαγορεύεται οποιαδήποτε παρακράτηση φόρου στα διανεμόμενα μερίσματα από θυγατρική προς μητρική που βρίσκεται σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Κάποια στιγμή που το ελληνικό κράτος πάγε να φορολογήσει την Amstel, η τελευταία προσέφυγε στο ΔΕΚ, το οποίο έκρινε σε βάρος του ελληνικού κράτους και τη «μαμά» Amstel πήρε κανονικά το μερισμά της, χωρίς να πληρώσει κανένα φόρο. Επομένως, για τα διανεμόμενα κέρδη, οι μητρικές εταιρίες δεν θα πληρώσουν κανένα φόρο στο ελληνικό κράτος.

2 Offshore εταιρίες. Λέει και ξαναλέει ο Παπακωνσταντίνου, πως θα πληρώσουν τριπλάσιο φόρο όλες οι offshore εταιρίες που έχουν στην ιδιοκτησία τους ακίνητα. Ομως, η πλειοψηφία αυτών των εταιριών καθ' υπερβολή αποκαλούνται offshore. Είναι εταιρίες που έχουν την έδρα τους στην Κύπρο, το Λουξεμβούργο και την Ιρλανδία, δηλαδή σε ευρωπαϊκές χώρες. Και δεν είναι καθόλου δύσκολο, όπως έχει σημειωθεί και σε μερίδια του οικονομικού Τύπου, μια offshore εταιρία με έδρα τη Λιβερία ή τα νησιά Κέιμαν να μεταφερθεί στην Κύπρο

Στα προηγούμενα φύλλα κάναμε σύντομη αναφορά στα γεγονότα που οδήγησαν στην παρούσα κατάσταση στη Λωρίδα της Γάζας καθώς και στις συνέπειες του ολοκληρωτικού αποκλεισμού που συνεχίζεται από τις 14 Ιουνίου του 2007, όπως παρουσιάστηκαν από το Παλαιστινιακό Κέντρο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων στην τελευταία του έκθεση που δημοσιεύτηκε τον περασμένο Δεκέμβρη. Αυτή όμως είναι μόνο η μία πλευρά του νομίσματος. Η άλλη, είναι ο νέος αποκλεισμός που αυτή τη φορά καταστρώνεται από έναν... άσπρο φίλο: την Αίγυπτο.

Το νέο τείχος της ντροπής

Από τις αρχές του περασμένου Δεκέμβρη, το αιγυπτιακό κράτος ξεκίνησε την κατασκευή ενός αποσύριντο τείχους 10-11 χιλιομέτρων στα σύνορα με τη Λωρίδα της Γάζας, η οποία σχεδιάζεται να ολοκληρωθεί μέσα σε ενάμιση χρόνο. Στην κατασκευή του συνδράμουν αμερικανοί μηχανικοί του στρατού. Το βρετανικό πρακτορείο BBC (9/12/09) ανέφερε ότι μάλλον αυτοί ήταν που το σχεδίασαν, αν και αμερικανοί αξιωματούχοι διέψευσαν κάθε ανάμιξη. Σύμφωνα με το BBC (που επικαλείται ανώνυμες πηγές), η προκατασκευή έγινε στις ΗΠΑ, όπως και οι δοκιμές αντοχής σε εκρηκτικά.

Το τείχος κατασκευάζεται δίπλα στο υπάρχον περιμετρικό τείχος (αυτό που οι μαχητές της Χαμάς ανατίναξαν στα τέλη Γενάρη του 2008), με τη διαφορά ότι το νέο τείχος θα είναι υπόγειο, βάθους περίπου 20 μέτρων. Με αυτό τον τρόπο θα καταστεί ανενεργό όλο το υπόγειο δίκτυο των εκατοντάδων τούνελ που έχουν κατασκευαστεί από τους Παλαιστινιους για τη διακίνηση βασικών καταναλωτικών αγαθών στη Λωρίδα της Γάζας.

Αν ο σιωνιστικός αποκλεισμός έβαλε τη θηλιά στους 1.5 εκατομμύριο Παλαιστίνιους της Λωρίδας της Γάζας, το αιγυπτιακό κράτος... κλωτσάει το σκαφινί, ολοκληρώνοντας τον επαισχυντο αυτό αποκλεισμό! Εκτός από την ολοκλήρωση του αποκλεισμού, το νέο αυτό τείχος θα προκαλέσει νέα περιβαλλοντική καταστροφή (πέρα από αυτήν που έχουν προκαλέσει οι Σιωνιστές, όπως αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»).

Σύμφωνα με συμπόσιο επιστημόνων που έγινε στη Γάζα στα μέσα του περασμένου Γενάρη, με τίτλο «Το μεταλλικό τείχος μεταξύ Αιγύπτου και Γάζας: Αντίκτυποι και Περιβαλλοντικές και Ανθρωπιστικές Συνέπειες», ορισμένα από τα συμπεράσματα του οποίου δημοσιεύτηκαν στο πρακτορείο Maan (17/1/10), το νέο τείχος θα συνδράμει στην περαιτέρω εξάντληση των υπόγειων υδάτων της Γάζας, εμποδίζοντας τη ροή μεταξύ Σινά και Γάζας που υπάρχει σήμερα. Αν σκεφτούμε ότι σήμερα αντλείται η τριπλάσια ποσότητα υπόγειου νερού από τα πηγάδια σε σχέση μ' αυτή που θεωρείται ασφαλής, με αποτέλεσμα τα υπόγεια νερά να «φιλούνται» με θαλασσινό νερό και μόνο το 10% του αντλούμενου νερού να είναι κατάλληλο για πόση, μπορούμε να καταλάβουμε σε ποια κατάσταση θα βρεθούν οι Παλαιστίνιοι της Γάζας όταν εμποδιστεί η ροή των υπόγειων υδά-

■ Γάζα

Αντίσταση πάνω στα συντρίμμια (4)

των από την Αίγυπτο. Εκτός αυτού, οι εκσκαφές σε τόσο μεγάλο βάθος, θα απαιτήσουν την άντληση των υπόγειων υφαλμυρών νερών, προκαλώντας καταρρεύσεις του υπεδάφους, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε καταρρεύσεις κτιρίων της Ράφα.

Το τείχος που χτίζει το αιγυπτιακό κράτος είναι ένα αικόνα τείχος του αισχού, εφόμιλο του τείχους που έχισαν οι Σιωνιστές στη Δυτική Οχθη. Γ' αυτό και προκάλεσε πλατιά αγανάκτηση που αποτυπώθηκε στο κεντρικό άρθρο μεγάλης αρβικής εφημερίδας (Αλ Κουντς Αλ Αράμπη, που ειδιδεται στο Λονδίνο), το οποίο ανέφερε στα τέλη του περασμένου χρόνου: «Το αποσύριντο τείχος που κατασκευάζεται από την αμερικανική αντικατασκοπεία στα σύνορα με τη Γάζα, βασισμένο σε ισραηλινοαμερικανική συμφωνία που έγινε πίσω από τις πλάτες της αιγυπτιακής κυβέρνησης, δεν θα απομονώσει τη Γάζα από τη λαϊκή και αιγυπτιακή διάσταση, αλλά μάλλον θα απομονώσει το καθεστώς».

Η Παλαιστινιακή Αρχή σιγοντάρει

Απέναντι σ' αυτή την επιασχυντή πράξη της Αιγύπτου, η Παλαιστινιακή Αρχή (Π.Α.) όχι μόνο δεν αντέρισε αλλά πρόσφερε τη στήριξή της και μάλιστα διά στόματος του ίδιου του προέδρου της Μαχμούντ Αμπάς.

«Ζήτημα εθνικής κυριαρχίας» χαρακτήρισε την κατασκευή του αιγυπτιακού τείχους ο Αμπάς, σε δηλώσεις του στην αιγυπτιακή εφημερίδα «Αλ Αράμπη», στα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη. Κατ' αυτό τον τρόπο, η Π.Α. στηρίζει τον αποκλεισμό της Γάζας, πιστεύοντας ότι είναι ο μόνος τρόπος για να αναγκάσει την κυβέρνηση της Χαμάς να υποταχθεί στις αμερικανικές επιταγές και να αποκρύψει την αντίσταση. Πρόγμα που η ίδια η Π.Α. έχει κάνει από καιρό, αφού ο πρόεδρός της επαναλαμβάνει μονότονα ότι «δεν θα επιτρέψει την επιστροφή στην ένοπλη αντίσταση» (δηλώσεις Αμπάς σε αποκλειστική συνέντευξη του στο βρετανικό Guardian, 31/1/2010).

Με τις πλάτες της «ευαισθητής» ΕΕ

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, από της 20 του περασμένου Νοέμβρη η Ευρωπαϊκή Ένωση σταμάτησε να δίνει τα κονδύλια για να καλύψει την αγορά των καυσίμων που είναι απαραίτητα για να λειτουργήσει το εργο-



προδοσίας.

Η αναστολή πληρωμής των απαραίτητων κονδυλίων από την ΕΕ είχε σαν αποτέλεσμα πολύωρες διακοπές ρεύματος στη Λωρίδα της Γάζας (συνεχίζονται μέχρι και σήμερα), αφού το εργοστάσιο που παράγει το 30% της ηλεκτρικής ισχύος έριξε την παραγωγή του στο μισό (από 60 σε 30 MW) και χρησιμοποιεί λόγω έλλειψης χρημάτων μόλις το 74% των καυσίμων που επιτρέπεται να εισαχθούν στη Γάζα. Οπως αναφέρει το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης (14/2/2010), μία από τις γεννιτρίες του εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής σταμάτησε τη λειτουργία της την προηγούμενη Παρασκευή (12/2) με αποτέλεσμα να παράγεται μόνο η μισή ηλεκτρική ενέργεια από αυτήν που απαιτείται!

Η Αντίσταση δεν καταθέτει τα όπλα

Η δραματική κατάσταση που αντιμετωπίζει ο πληθυσμός της Λωρίδας της Γάζας δεν έχει ακόμα καταφέρει να κάμψει την Αντίσταση. Στις 24 Γενναρίου-τότε η Π.Α. έχει περάσει κάθε όριο

νώσεις (Χαμάς, Τζιχάντ, Λαϊκό και Δημοκρατικό Μέτωπο) διακήρυξαν την δέσμευσή τους στην αντίσταση ενάντια στην ισραηλινή κατοχή και ζεκαθάρισαν ότι δεν αποδέχονται σε καμία περίπτωση την επιστροφή σε αδιέξοδες διαπραγματεύσεις.

Την ίδια περίοδο συνεχίζονται οι προσπάθειες να σταματήσει ο διχασμός. Την περασμένη Κυριακή (14/2), 13 παλαιστινιακές οργανώσεις (μεταξύ των οποίων και η Χαμάς με τη Φατάχ) συναντήθηκαν για πρώτη φορά μετά από δύο χρόνια στα γραφεία του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης στη Γάζα. Εκεί συζήτησαν την αιγυπτιακή πρόταση «εθνικής συμφιλίωσης» (για την οποία διατηρεί τις επιφυλάξεις της Χαμάς). Τα αποτελέσματα της συνάντησης δεν είναι ακόμα γνωστά, όμως και μόνο η διεξαγωγή της δείχνει ότι κάτι κινείται σ' αυτό το τομέα.

«Κλειδί» η διεθνής αλληλεγγύη

Σ' αυτή τη φάση, η διεθνής αλληλεγγύη αποτελεί ζήτημα «κλειδί» για τις παραπέρα εξελίξεις στην περιοχή. Η απομόνωση του 1.5 εκατομμύριο Παλαιστίνιων της Λωρίδας της Γάζας πρέπει να σπάσει. Αποτελεί ντροπή για την παγκόσμια προοδευτική ανθρωπότητα η ύπαρξη ενός σύγχρονου στρατοπέδου συγκεντρωσης, μιας ολόκληρης περιοχής που έχει μετατραπεί σε μία απέραντη φυλακή. Γ' αυτό και η στήριξη όλων των προσπαθειών να σπάσει ο αποκλεισμός, με τελευταία την καμπάνια «Ένα καράβι για τη Γάζα» (<http://www.shiptogaza.gr/>) με το σχηματισμό στολίσου από διάφορες χώρες που μεταφέρουν οικοδομικά και άλλα απαραίτητα υλικά στην αποκλεισμένη Γάζα, αποκτά ιδιαίτερη σημασία.

Κώστας Βάρλας

Ληστεία σε βάρος παλαιστίνιων εργατών

Περισσότερα από 2 δισ. δολάρια έχει υπεξαιρέσει το ισραηλινό κράτος από παλαιστίνιους εργάτες στη διάρκεια των τεσσάρων τελευταίων δεκαετιών, κρατώντας από τους μισθούς τους εισφορές για κοινωνική πρόνοια και επιδόματα, που δεν τους αποδόθηκαν ποτέ. Αυτό συνεχίστηκε και μετά τη δημιουργία της Παλαιστινιακής Αρχής το 1994, οπότε υποτίθεται ότι ένα μέρος των χρημάτων έπρεπε να μεταφέρεται σ' ένα ειδικό ταμείο για τους εργάτες που διέλευναν στη γεωργία και στις οικοδομές. Το ένα πέμπτο του μισθού των εργατών πήγαινε σε κρατήσεις υποτίθεται για κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, συντάξεις γήρατος και αναπτηρίας, επιδόματα ασθένειας, ανεργίας, παιδιών και άδειας, συνδικαλιστικές εισφορές και ιατρική περιθάλψη. Στην πραγματικότητα όμως, οι εργάτες πληρώνονταν

Τα ξημερώματα της 13ης Φεβρουαρίου, ξεκίνησε η πολυαναμενόμενη νατοϊκή επιχείρηση για την εκαθάριση από τους Ταλιμπάν της πόλης Μαρτζάχ και της γύρω περιοχής στην επαρχία Χελμαντ του νότιου Αφγανιστάν. Στην περιοχή αυτή ζουν περίπου 125.000 άνθρωποι και υπολογίζεται ότι την εγκατελειψαν μόνο γύρω στις 500 οικογένειες, παρά τις επανειλημένες προειδοποιήσεις των Αμερικάνων για την επικείμενη επίθεση.

Πρόκειται για τη μεγαλύτερη στρατιωτική επιχείρηση των νατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν από την αμερικανική εισβολή το 2001 και την ανατροπή των Ταλιμπάν, στην οποία συμμετέχουν τουλάχιστον 15.000 αμερικάνοι, βρετανοί και αφγανοί στρατιώτες. Περισσότερα από 30 ελικόπτερα, σύμφωνα με τα ρεπορτάζ του έξοντού Τύπου, μετέφεραν στρατεύματα στο κέντρο της πόλης τα ξημερώματα της 13ης Φεβρουαρίου, με στόχο να αιρνιδίσουν τους Ταλιμπάν και να κατολάβουν νευρολγικά σημεία της πόλης, και τα υπόλοιπα στρατεύματα αναπτύχθηκαν γύρω από την πόλη και στην ευρύτερη περιοχή Ναντ Άλι.

Στόχος της επιχείρησης αυτής, σύμφωνα με τις ανακοινώσεις της αμερικανικής στρατιωτικής διοίκησης είναι η κατάληψη της πόλης και η άμεση εγκατάσταση πολιτικής διοίκησης και ισχυρής αφγανικής αστυνομικής δύναμης για την αποκατάσταση της ασφάλειας και στη συνέχεια η ταχεία ανοικοδόμηση σχολείων, νοσοκομείου, δρόμων και άλλων έργων υποδομής, που θα βελτιώσουν τη ζωή των κατοίκων και θα τους ακοκύψουν από την επιρροή των Ταλιμπάν. Το μοντέλο αυτό θα εφαρμοστεί στη συνέχεια και σε άλλες περιοχές που βρίσκονται υπό τον έλεγχο των Ταλι-

■ Αφγανιστάν

Επιχείρηση «Μοσταράκ» (Μαζί)

μπάν, με στόχο να αποδυναμωθούν στρατιωτικά και πολιτικά και να αναγκαστούν να καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με την κυβέρνηση Καρζά. Γι' αυτό και η εξέλιξη της επιχείρησης στη Μαρτζάχ παρουσιάζεται ως κρίσιμης σημασίας. Πρόκειται για τη λεγόμενη «νέα» στρατηγική του Πενταγώνου για την καταστολή της εξέγερσης, η οποία συνοδεύεται από μεγάλη προπαγανδιστική εκστρατεία.

Οι αρχικές νατοϊκές ανακοινώσεις ότι η επιχείρηση εξελίσσεται «σύμφωνα με το σχέδιο» και οι δηλώσεις για «ρήγηρον νίκη», καθώς περνούν οι μέρες, δίνουν τη θέση τους σε πιο συγκρατημένες και επικυρωλακτικές εκτιμήσεις, όπως για παράταση της επιχείρησης μέχρι και ένα μήνα.

Ο ξένος Τύπος

Παρόλο που τα ρεπορτάζ του διεθνούς Τύπου στη συντριπτική πλειοψηφία αναπαράγουν τα νατοϊκά ανακοινωθέντα, καθώς οι μέρες περνούν και τα γεγονότα δείχνουν ότι η επιχείρηση «Μοσταράκ» δεν είναι περίπτωσης, όπως για παράταση της επιχείρησης «Μοσταράκ» δεν είναι περίπτωσης περιοχές μέσα και γύρω από τη Μαρτζάχ.



τους δημοσιεύματα που δίνουν αμυντικά μια άλλη εικόνα, πιο κοντά στην πραγματικότητα.

Η βρετανική εφημερίδα «Times» (15/2/2010) αναφέρει, μεταξύ άλλων, σε σχετικό ρεπορτάζ: «Αμερικάνοι πεζοναύτες και αφγανοί στρατιώτες καθηλώθηκαν από τα πυρά ελεύθερων σκοπευτών και από τις αυτοσχέδιες βόμβες κατά την τρίτη μέρα της μεγαλύτερης επιθέσης από την ανατροπή των Ταλιμπάν το 2001. Οι νατοϊκές και οι συμμαχικές δυνάμεις συνάντησαν σφοδρή αντίσταση στην μάχη για να καταλάβουν το σημαντικότερο προπύργιο των Ταλιμπάν στο νότιο Αφγανιστάν και κατάφεραν να προχωρήσουν λιγότερο από 200 μέτρα αφρότου το συγκρότημα που έχουν καταλάβει τα αμερικανικά στρατεύματα δέχτηκε επιθέσεις αρκετές φορές, που δείχνει ότι οι Ταλιμπάν δεν είναι περιορισμένοι σε μια περιοχή».

Τα αμερικανικά στρατεύματα, που είναι επικεφαλής της επιχείρησης Μοσταράκ, προσπάθησαν δύο φορές να καταλάβουν την κεντρική αγορά της πόλης και απωθήθηκαν από καλά οργανωμένους αντάρτες. Καθώς δέχτηκαν πυκνά πυρά και επιθέσεις από ελεύθερους σκοπευτές και αντιμετώπισαν παγιδευμένα με εκρηκτικά κτίρια, αναγκάστηκαν να

καλέσουν αεροπλάνα και επιθετικά ελικόπτερα εξοπλισμένα με πυραύλους».

Ανάλογο δημοσίευμα του πρακτορείου «Reuters» (15/2/2010), μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Οι αμερικάνοι πεζοναύτες, επικεφαλής μιας από τις μεγαλύτερες επιθέσεις εναντίον των Ισλαμιστών μαχητών στο Αφγανιστάν, συναντούν σφοδρή αντίσταση σε μερικές περιοχές και καθηλώθηκαν από σφοδρά πυρά, ελεύθερους σκοπευτές και ναρκοπαγίδες... Οι προσπάθειες των πεζοναυτών να περικυλώσουν τους ελεύθερους σκοπευτές στην αγορά της Μαρτζάχ έγινε μια μέρα αφρότου το συγκρότημα που έχουν καταλάβει τα αμερικανικά στρατεύματα δέχτηκε επιθέσεις αρκετές φορές, που δείχνει ότι οι Ταλιμπάν δεν είναι περιορισμένοι σε μια περιοχή».

Ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει σχετικό ρεπορτάζ του πρακτορείου «Associated Press» (15/2/10), από το οποίο παραθέτουμε πιο εκτενή αποσπάσματα:

«Οι Ταλιμπάν κλιμάκωσαν τις αντεπιθέσεις τους τη Δευτέρα εναντίον των αμερικανών πεζοναυτών και των αφγανών στρατιωτών στο στρατιωτικό προπύργιο της Μαρτζάχ, επιβραδύνοντας τη συμμαχική προελαστική, παρά τους ισχυρισμούς τις αφγανικής κυβέρνησης ότι οι αντάρτες έσπασαν και τρέπονται σε φυγή. Με πυρά να έρχονται από αρκετές κατευθύνσεις όλη την ημέρα, τα στρατεύματα κατάφεραν να προχωρήσουν μόνο 500 γιαρδες (περίπου 170 μέτρα) καθώς αντάλλασσαν πυρά με μικρές ομάδες Ταλιμπάν ελεύθερων σκοπευτών. Οι μοχητές Ταλιμπάν κατάφερναν να γλιστρούν με την κάλυψη της νύχτας σε συγκροτήματα που θεωρούνταν καθαρά από όπλα και εκρηκτικά, ανοίγοντας πυρ εναντίον των πεζοναυτών πίσω από τις γραμμές τους».

Ο υπουργός Εσωτερικών Χανίφ Ατμάρ δήλωσε ότι πολλοί αντάρτες έχουν ήδη εγκαταλείψει τη Μαρτζάχ, κατευθυνόμενοι πιθανόν προς το Πακιστάν. Εντούτοις, στη Μαρτζάχ υπάρχουν λίγες ενδείξεις ότι οι Ταλιμπάν έχουν σπάσει. Αντίθετα, μικρές, κινητές ομάδες ανταρτών επιτέθηκαν επανειλημένα στα αμερικανικά και αφγανικά στρατεύματα με ρουκέτες, όλους και καλάσνικοφ. Κινούνται αρ-

συνέχεια στη σελίδα 13

λινούς, ενώ η Π.Α. υποστηρίζει ότι πρόκειται για ιστοριλόν σχέδιο με στόχο να... αναγκάσει τον Αμπάς να ξαναγυρίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων! Ομως η εικόνα του «σκληρού» Αμπάς που... αντιστέκεται στις ιστοριλίνες υπαγορεύσεις δύσκολα μπορεί να πείσει, τη σημήνια πάλιστα που διεξάγει ήδη «έμμεσες» διαπραγματεύσεις με τους Σιωνιστές, μέσω αμερικάνων διαμεσολαβητών. Στην τελική, δεν μας αφορούν οι διαμάχες μεταξύ της Π.Α. και του τέκνου της, είτε συνεργάζεται είτε όχι με τις ιστοριλίνες αρχές ή με κάποιοι ξεχωριστά κλιμάκια των ιστοριλινών μυστικών υπηρεσιών, στην οποία έμεινε μέχρι τη σύλληψη και φυλάκισή του από το Ισραήλ. Σήμερα ζει σε κατ' οίκον περιορισμό στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και δεν του επιτρέπεται η έξοδος για να πάει στη Δυτική Οχθή.

Ο Σαμπάτανα μίλησε για πολλά. Μίλησε για τα 3.2 εκατομμύρια δολάρια της αμερικανικής βιομησίας που έχει ήδη αγοράσει τον τάφο του, ο οποίος είναι έτοιμος και μένει μόνο η συμπλήρωση της ημερομηνίας θανάτου του, αφού περιμένει κάποια στιγμή να τον καθαρίσουν.

Ο Σαμπάτανα μίλησε για πολλά. Μίλησε για τα 3.2 εκατομμύρια δολάρια της αμερικανικής βιομησίας που έχει ήδη αγοράσει τον τάφο του, ο οποίος είναι έτοιμος και μένει μόνο η συμπλήρωση της ημερομηνίας θανάτου του, αφού περιμένει κάποια στιγμή να τον καθαρίσουν.

Ο Σαμπάτανα μίλησε για πολλά. Μίλησε για τα 3.2 εκατομμύρια δολάρια της αμερικανικής βιομησίας που έχει ήδη αγοράσει τον τάφο του, ο οποίος είναι έτοιμος και μένει μόνο η συμπλήρωση της ημερομηνίας θανάτου του, αφού περιμένει κάποια στιγμή να τον καθαρίσουν.

Τι ήταν αυτό που έλαχε στον... ταλαίπωρο πρόσδρομο της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπάς; Δε μιλάμε για το ροζ σκάνδαλο που ανάγκασε τον Αμπάς να απολύσει το διευθυντή του προσωπικού του γραφείου, Ράφικ Αλ-Χουσέινι, ο οποίος πήγε να το πάιξει... Ζαχόπουλος. Ο Χουσέινι πιάστηκε στα πράσα από κρυφή κάμερα να... προσκαλεί τοί-

τοιδος σε ερωτικές περιπτύξεις μια γυναίκα που ζήτουσε δουλειά το 2008 και τα... κατόρθωματά του αναμεταδόθηκαν

την προηγούμενη Πέμπτη από το ιστραήλινο κανάλι 10. Ο Χουσέινι, φυσικά, δε σάλταρε από κανένα παράθυρο, αλλά πέρασε στην αντεπίθεση καταγγελούντας ισραηλινή πλεκτάνη, όμως δε γλίτωσε την απόλυτη. Αν ήταν μόνο το ροζ σκάνδαλο, τα πρόγματα θα ήταν εύκολα για τον Αμπάς. Ομως, πέρα απ' αυτό, ο Αμπάς έχει v' αντιμετωπίσει έναν πρώην αξιωματούχο των πλαισινιακών μυστικών υπηρεσιών (επί σειρά ετών υπεύθυνο για



Ο αδύνατος κρίκος

«Αποδεικνύεται ότι η κοινή γνώμη τις οδυνηρές συνέπειες από την προσπάθεια ανόρθωσης της οικονομίας τις εγκρίνει». Κυνικός και προκλητικός, όπως πάντοτε, ο Πάγκαλος δεν διστάζει να μας φτύσει. Επικαλείται τις δημοσκοπίσεις, επικαλείται όμως και την πραγματικότητα: εφόσον τα μέτρα της κυβέρνησης δεν συναντούν αντίσταση, εφόσον οι αγρότες απομονώθηκαν και δεν κέρδισαν τίποτα, παναπεί πως ο ελληνικός λαός σπικώνει αγόγγυστα τα βάρη που του φορτώνουν και στηρίζει την κυβέρνηση.

Τα πράγματα, βέβαια, δεν είναι έτσι. Το ότι δεν έχουμε (ακόμα) κινητοποιήσεις δεν σημαίνει και αποδοχή των κυβερνητικών μέτρων. Το αντίθετο συμβαίνει, γιατί... βιασμός με λίγο αίσθημα δεν υπάρχει. Ομως, η κυνικότητα με την οποία μιλούν τα κυβερνητικά στελέχη αποκαλύπτει τι είναι εκείνο που ενθαρρύνει και την κυβέρνηση και το επιτελείο των Βρυξελλών. Η απουσία ταξικών αντιστάσεων είναι το στοιχείο εκείνο που ενθαρρύνει την κατά κύματα επίθεση της κεφαλαιοκρατίας ενάντια στους εργαζόμενους.

Το σύστημα έχει έναν αδύνατο κρίκο. Ζέρει πολύ καλά ότι δε μπορεί να ρισκάρει τη σταθερότητά του, προκειμένου να μείνουν αλώβητα τα κέρδη μιας χούφτας καπιταλιστών. Αν ζοριστεί το σύστημα, τότε αυτοί που διαχειρίζονται τις τύχες του θα ζητήσουν ν' ανοίξουν κάποια σεντούκια για να μπορέσει να εκτονωθεί η εργατική και λαϊκή αντίσταση. Αν όμως δεν υπάρχει αντίσταση, τότε δεν έχουν κανένα λόγο να σταματήσουν. Θα ζητούν ολοένα και περισσότερα. «Οι αγορές είναι ένας παράφρονας που θα σε σκοτώσει έτσι κι αλλιώς όταν πάρει αυτό που θέλει», έλεγε προ πμερών ο Τζόζεφ Στίγκλιτς.

Είναι κουτό να πιστέψουμε ότι το κρατικό χρέος της Ελλάδας, που η οικονομία της αντιπροσωπεύει μόνο το 2,5% του ΑΕΠ της ευρωζώνης και μόλις το 0,2% του παγκόσμιου ΑΕΠ, θέτει σε κίδυνο τη σταθερότητα του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος και γι' αυτό έχουν πέσει λυτοί και δεμένοι να επιβάλλουν σκληρά μέτρα. Υπάρχει βέβαια το λπστρικό-κερδοσκοπικό παιχνίδι του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, υπάρχει ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός ανάμεσα στον αμερικανοβρετανικό και τον γαλλογερμανικό άξονα, υπάρχει όμως και κάτι άλλο. Η Ελλάδα έχει επιλεγεί ως το πειραματόζωο για την εφαρμογή των πιο σκληρών νεοφιλελεύθερων μέτρων, όπως παλιότερα είχε επιλεγεί η Χιλή της χούντας του Πινοσέτ για την εφαρμογή του μοντέλου του ΔΝΤ. Γι' αυτό και η επίθεση είναι γενική (και όχι μόνο στενά δημοσιονομική) και εξελίσσεται με διαδοχικά κύματα.

Ουσιαστικά τεστάρουν τις αντοχές της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της. Όσο δεν αναπτύσσεται αντίσταση τόσο τα κύματα θα συνεχίζονται. Επομένως, την τύχη μας την κρατάμε στα δικά μας χέρια. Εμείς πρέπει να αναδειχτούμε σε αδύνατο κρίκο του συστήματος.



Απλά
μαθήματα
επικοινωνί-
ακής
διαχείρισης
(παλιά την
έλεγαν
δημοσιωγία)

■ Πως θάβεται ένας αγώνας

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να διάψεις έναν κοινωνικό αγώνα. Ενας τρόπος είναι η καταστολή. Άλλος είναι η υπονόμευση. Άλλος είναι η μη στήριξή του και η προσπάθεια να τον μετατρέψεις από διεκδικητικό αγώνα σε πολιτική σπέκουλα. Ο τρόπος που αντιμετώπισε η γηγεσία του Περισσού τα πρόσφατα αγροτικά μπλόκα εντάσσεται στην τρίτη κατηγορία. Ουδέποτε πίστεψε σ' αυτό τον αγώνα, ουδέποτε ενδιαφέρθηκε να τον βοηδήσει να νικήσει. Ενδιαφέρθηκε μόνο για την αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας.

Ο «Ριζοσπάστης» είναι ο καθρέφτης αυτής της συμπεριφοράς. Από τις 18 Γενάρη, που οι αγρότες βγαίνουν στα μπλόκα και ο αγώνας τους γίνεται κύριο δέμα στη χώρα, μέχρι τις 26 Γενάρη, τα μπλόκα είναι το κύριο πρωτοσέλιδο δέμα της φυλλάδας του Περισσού. Αυτό που δίνει τον τίτλο. Στις 27 και 28 Γενάρη τα μπλόκα παραμένουν στο πρωτοσέλιδο, όμως είναι δεύτερο δέμα. Από τις 29 Γενάρη αρχίζει η υποβάθμιση σε τρίστηλο «χτύπημα» («χτύπημα» λέμε στη δημοσιογραφική γλώσσα μια αναγγελία δέματος στην πρώτη σελίδα). Οταν αρχίζει η αποσιώπηση από τα κυριάρχα ΜΜΕ, αρχίζει η αποσιώπηση και από το «Ριζοσπάστη». Στις 3 Φλεβάρη έχουμε μόνο ένα μικρό μονόστηλο «χτύπημα». Στις 4 Φλεβάρη τίποτα και στις 5 Φλεβάρη πάλι ένα μι-

κρό μονόστηλο «χτυπήμα». Αυτό ήταν και το τελευταίο. Από τις 3 Φλεβάρη το δέμα εξαφανίζεται εντελώς από το πρωτοσελίδο και υπάρχει μόνο ρεπορτάζ στις μέσα σελίδες. Δηλαδή, τότε που ο αγώνας ήθελε στήριξη, αφού «δαβόταν» από τα κυρίαρχα ΜΜΕ, τον «δάβει» και το «Ριζοσπάστης».

Στις 8 Φλεβάρη, στη συζήτηση που γίνεται στη Βουλή σε επίπεδο αρχηγών κομμάτων για τη μετανάστευση, η Παπαρήγα ουσιαστικά προαναγγέλλει τη λήξη των μπλόκων. Απευθυνόμενη στον Παπανδρέου που ευχαρίστησε τους αγρότες γιατί άδειασαν τους δρόμους, του είπε «μάλλον δεν σας έχουν δώσει όλες τις πληροφορίες», για να συμπληρώσει: «Και οι εργάτες και οι αγρότες εναλλάσσονται στις μορφές πάλης αναγκαστικά – δεν μπορούν να κάνουν και αλλιώς». Γιατί τότε συνεχίζοταν το μπλόκο της Νίκαιας; Μα για να υπάρχει μέχρι και τις 10 Φλεβάρη, που ήταν η 24ωρη απεργία του ΠΑΜΕ, επιβεβαιώνοντας την Παπαρήγα που έλεγε στον Παπανδρέου: «Και με την ευκαιρία για το αγροτικό, είναι λίγο



πράγμα στις 10 του μήνα ο κοινός αγώνας εργατών, αγροτών και μικρομεσαίων!» Στις 10 το βράδυ η απόφαση είχε παρθεί και στις 11 το πρωί δόθηκε το σύνδημα της αποχώρησης από το μπλόκο της Νίκαιας, χωρίς καν προηγούμενη συζήτηση με τα μπλόκο του Προμαχώνα, με το οποίο είχαν καταλήξει σε κοινό πλαίσιο διεκδίκησεων.

Πώς να πιστέψουν οι φτωχοί αγρότες στον αγώνα, όταν τους συμπεριφέροντα σαν να είναι απλώς ντεκόρ για την παρουσίαση της πολιτικής ενός κόμματος; Οταν οι εργαζόμενοι βγαίνουν στο δρόμο, βγαίνουν με την ελπίδα ότι δα κερδίσουν τουλάχιστον κάποια αιτήματα. Οταν σπρώχνονται σε μια παθητική τακτική, που αποκλείει κάθε προοπτική νίκης, τότε δέχεται πλήγμα η ίδια η πίστη στον οργανωμένο συλλογικό αγώνα.

■ Ασπρόσεχαν

Σωματείο έφτιαξαν οι ζημιώμενοι από τη χρεοκοπία της «Ασπίς». Ποιοι είναι αυτοί; Μια κατηγορία είναι οι διοικήτες ασφαλιστικών πρακτορείων, που όλοι μαζί διεκδικούν πρεισσότερα από 40 δια. ευρώ, ενώ η ακίνητη περιουσία της «Ασπίς» δεν ξεπερνά τα 180 εκατ. Ευρώ, όπως απέναντι τους δήλωσε ο εκαδαμαριστής. Μια άλλη, πιο πολυπληθής κατηγορία είναι αυτοί που είχαν υπογράψει συμβόλαια ζωής με την «Ασπίς» και δεν πρόκειται να πάρουν δεκάρα τσακιστή, γιατί απλούστατα δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός κάλυψή τους (οι ασφαλιστικές εταιρίες έχουν μόνο το κοινό κεφάλαιο για τις ασφαλίσεις αυτοκινήτων και τίποτα για τις ασφαλίσεις ζωής, που αποτελούν και το μεγαλύτερο ποσοστό του ζήρου τους).

ώνας
! Στις
εί και
α της
αιας,
με το
είχαν
εων.
ότες
νται
αρου-
Όταν

ανάμεσα στους οποίους είναι και πάρα πολλοί εργαζόμενοι, είναι «ας πρόσεχαν». Κάποια στιγμή πρέπει να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Πότε άνδισε η ιδιωτική ασφάλιση; Οταν άρχισαν οι συνεχείς ανατροπές στην κοινωνική ασφάλιση. Το κενό που δημιουργήθηκε εκμεταλλεύτηκαν οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες και άρχισαν να πουλάνε φύκια για μεταξώτες κορδέλες. Συχνά μας έχει τύχει να μιλάμε με εργαζόμενους και να μας εκδειάζουν την ιδιωτική ασφάλιση, επαναλαμβάνοντας επιχειρήματα που τους έλεγαν οι ασφαλιστές: «Στα

■ Χαράτσι και για τους χαμηλόμιαθους

Εκείνο που δεν έχει συνειδητοποιήσει ο πολύς κόσμος είναι πως η ιστορία με τις αποδείξεις είναι το colpo grosso της κυβέρνησης για το χαράτσωμα ακόμα και χαμηλόμισθων εργαζόμενων που έως τώρα ήταν αφορολόγητοι. Ας το δούμε με ένα παράδειγμα.

Εστω ζευγάρι μισθωτών με ένα παιδί, εκ των οποίων ο ένας έχει επήσιο εισόδημα 13.000 ευρώ και ο άλλος 12.000 ευρώ. Το ζευγάρι αυτό έως τώρα δεν πλήρωνε καδόλου άμεσο φόρο (φόρο εισοδήματος). Για να εξακολουθήσει να μένει αφορολόγητο, δια πρέπει να μαζέψει αποδείξεις ύψους 7.500 ευρώ (25.000 X 30%). Δηλαδή, να μαζεύει αποδείξεις ύψους 625 ευρώ το μήνα, χωρίς ρεύμα, νερό, πλέφωνα (σταδερό και κινητό), συγκοινωνίες, ενοίκιο (ή τοκοχρεολύσια στεγαστικού δανείου), γιατρούς. Ποσό που δεν υπάρχει περίπτωση να συγκεντρώσει, διότι είναι μακριά από την καταναλωτική του δυνατότητα.

Αν το εν λόγω ζευγάρι καταφέρει να μαζέψει αποδείξεις υψους 5.000 ευρώ (417 ευρώ το μήνα), δια πληρώσει έναν έξτρα φόρο 250 ευρώ (2.500 X 10%). Δυο χαμηλόμισθοι που ήταν αφορολόγητοι, δια πληρώσουν 250 ευρώ φόρο, χώρια τι δια πληρώσουν με την έμμεση φορολογία.

Ταμεία υπάρχουν μόνο το κράτος και οι κλέφτες πολιτικοί, ενώ η ιδιωτική ασφάλιση αναπτύσσεται σε υγιή επιχειρηματική βάση». Εποιητικό δημιουργήθηκε ένα ρεύμα που έλεγε ότι δεν αξίζει να αγνίζεται ο εργαζόμενος για την κοινωνική ασφάλιση, αλλά να κοιτάζει να εξοικονομήσει πέντε δεκάρες να τις «επενδύσει» σε ένα ιδιωτικό ασφαλιστήριο. Οι πελάτες της «Ασπίς» παδαίνουν τώρα ό,τι έπαθαν όσοι έχαψαν το παραμύθι του χρηματιστήριου. Γιατί θα πρέπει να τους λυπηθούμε;

■ Παραμύθι χωρίς δράκο

Η πολιτεία δα «κυνηγήσει» όλα τα κεφάλαια που βρίσκονται στο εξωτερικό και δεν δηλώνονται στην Ελλάδα. Θα εξαντλήσει κάθε μέσο για να αποκαλυφθεί η προέλευσή τους και να πιστοποιηθεί ποιοι είναι οι κατέχοντες. Και αυτό δα γίνει με την υλοποίηση συμφωνιών μεταξύ της Ελλάδας και άλλων χωρών, που δίνουν τη δυνατότητα να υπάρχει αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για τόκους κεφαλαίων που βρίσκονται στο εξωτερικό. Αυτά έλεγε από το Βήμα της Βουλής ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, απαντώντας, αντί του πρωθυπουργού, σε επίκαιρη ερώτηση του Καρατζαφέρη.

Καλό το παραμύθι, αλλά δεν έχει δράκο. Τι προβλέπουν οι συμφωνίες που έχει υπογράψει η Ελλάδα με άλλες χώρες; Δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών (κάτω από συγκεκριμένους όρους) για φυσικά πρόσωπα. Οχι για εταιρίες. Έχει υπογραφεί καμία συμφωνία με την Ελβετία; Οχι βέβαια.

■ Ρε, δεν πάτε...

Δεν μας έφτανε η κάθε είδους προπαγάνδα για το Ασφαλιστικό, που δολώνει τα νερά και προετοιμάζει το κλίμα για την αντιασφαλιστική επίδεση, έχουμε και το «Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας», με πρόεδρο την Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου και μέλη κάποια μεγαλοστέλεχη εγχώριων και κοινωνικών μηχανισμών, που οργάνωσε συνέντευξη Τύπου στην ΕΣΗΕΑ για να υπερασπιστεί την αύξηση των ορίων ηλικίας των γυναικών, ώστε να εξισωθούν μ' αυτά των ανδρών, διότι –άκουσον, άκουσον!– η πρώρη συνταξιοδότηση «απαξιώνει τις γυναίκες»!

Επιπλέους, έχει και η προκλητικότητα τα όριά της. Δεν δα επαναλάβουμε όσα κατά καιρούς έχουμε γράψει, με αναφορές μάλιστα στο ιστορικό της δέσποισης καπτώτερων ορίων συνταξιοδότησης για τις γυναίκες. Θα σημειώσουμε απλά, πως οι καλοζωισμένες αυτές κυρίες, που δεν έχουν καμιά επαφή με τις εργαζόμενες γυναίκες, εμφανίζονται «όλως τυχαίως» τη στιγμή που πρωθείται η συγκεκριμένη αντιασφαλιστική ανατροπή. Τι σύμπτωση!!!

■ Απεργία με... εργασία

Με την «Αυγή», που «κάνει τάχα πως δεν ξέρει ότι απήργησαν στο εργοστάσιο της Τυποεκδοτικής» τα έβαλε ο «Ριζοσπάστης». Αλήδεια, απήργησαν οι εργάτες στην Τυποεκδοτική; Τότε πώς κυκλοφόρησαν την επομένη όλες οι καθημερινές αστικές εφημερίδες που τυπώνονται στο εργοστάσιο της Περισσός ΑΕ; Άλλους τυπώμηδηκαν; Οχι, βέβαια. Απεργία επιτράπηκε να κάνει μόνο η πρωινή βάρδια. Οι υπόλοιπες εργάστηκαν κανονικότατα, γιατί –όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο– το «μαγαζί» έχει υποχρέωσεις έναντι των εκδότων πελατών του και δεν επιτρέπει «παρασπονδίες». Ας αφήσουν, λοιπόν, τα σάπια και ας απαντήσουν συγκεκριμένα: απήργησε το εργοστάσιο της Τυποεκδοτικής τις απογευματινές και βραδινές ώρες, που τυπώνονται οι εφημερίδες;

■ Ξεπέρασε και το Σαμαρά

«Χωρίς αναπτυξιακή προοπτική, κανείς από τους τρεις μεγάλους στόχους, δηλαδή η επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος, η φορολογική μεταρρύθμιση, η εισοδηματική πολιτική με προοπτική λύσης του δημοσιονομικού προβλήματος, μπορεί να στεφθεί με επιτυχία». Λούκα Κατσέλη; Αντώνης Σαμαράς; Λάδος! Αλέξης Τσίπρας, παρακαλώ, στο Χατζηνικολάου στον Real FM (Πέμπτη, 12.2.10).

Ο πρόεδρος του ΣΥΝ και του ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται να μην έχει κανένα πρόβλημα από τη σκληρή και ολομέτωπη επίδεση ενάντια στους εργαζόμενους. Το μόνο πρόβλημά του είναι πως δεν υπάρχει ταυτόχρονα και «αναπτυξιακή προοπτική». Τα ίδια ακριβώς λέει (καλυμμένα πια) η «νεοκείνωναή» Λ. Κατσέλη, ενώ και ο πρόεδρος της ΝΔ Α. Σαμαράς αισκεί κριτική στην κυβέρνηση ζητώντας «αναπτυξιακές ανάσες».

Αυτό πια δεν είναι «προγραμματική αντιπολίτευση». Αυτό είναι αβαντάρισμα της κυβέρνησης στην ουσία της πολιτικής που αισκεί. Δεν δέλει τίποτα περισσότερο από την αντιπολίτευση η κυβέρνηση. Δε μπορεί να ζητήσει από τα κόμματα της αντιπολίτευσης να της βαράνε παλαιμάκια. Εκείνο που δέλει είναι συμφωνία στο σκληρό πυρήνα της πολιτικής της, δηλαδή τα σκληρά αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα. Οταν η μεγάλη ανατροπή του ασφαλιστικού βαφτίζεται από τον Τσίπρα «επίλυση του ασφαλιστικού προβλήματος», τι άλλο να ζητήσει η κυβέρνηση;

■ Εξαρχος Φθιώτιδας

Ξαναψήνουν το νέο Βατοπέδι

Εχουμε ξαναγράψει στην «Κ» για τις προσπάθειες και τις πιέσεις της εταιρίας «ΛΟΚΡΟΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΠΕ» να φτιάξει γήπεδα γκολφ και ξενοδοχεία σε διαστήμα 12,5 χιλιάδων στρεμμάτων στην περιοχή Εξαρχος του Δήμου Αταλάντης. Η εταιρία αυτή είναι θυγατρική ένεσης εταιρίας με έδρα στο Λουξεμβούργο. Αστήθηκαν και ασκούνται πιέσεις, γιατί οι αρμόδιες υπηρεσίες αποφάσισκαν ότι η έκταση είναι δασική –γι' αυτό θα χρειαστεί να γίνει πράξη χαρακτηρισμού– και αμφισβήθησαν τον ισχυρισμό της εταιρίας ότι η έκταση της ανήκει. Θυμίζουμε, ότι υπέρ της «επένδυσης» έχουν οι πιέσεις για να «περπατήσει» η κατασκευή των γκολφ και των ξενοδοχειακών συγκροτημάτων στον Εξαρχο, μια «επένδυση» που θα τύχει –σύμφωνα με δημοσιεύματα σε τοπικά σάιτ– κρατικής χρηματοδότησης ύψους 1 δισ. ευρώ. Το χρόρο των πιέσεων έσυρε το συγκρότημα Λαμπτράκη με επώνυμο άρθρο στο Βήμα στις 20 Γενάρη, στο οποίο το συγκρότημα βγαίνει φόρα-παρτίδα υπέρ της «επένδυσης» αυτής, κατηγορεί τη «γραφειοκρατία» και φτάνει στο σημείο να χαρακτηρίσει την «επένδυση» πρότυπη και οικολογική! Το θράσος τόσο του συντάκτη όσο και του συγκρότημας δεν έχει όρια. Αυτή η ανοικτή υπεράσπιση έδωσε αέρα στη δημοτική αρχή, που έσπευσε μέσω του Πασόκου δημάρχου Αταλάντης να δηλώσει, ότι δεν θα επιτρέψει σε κανένα να αποτρέψει την ανάπτυξη του τόπου μας, ότι έχουμε συμπεριλάβει την επένδυση αυτή στο Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο του Δήμου και ότι δεν θα δημιουργήσει πρόβλημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Αντί να συνεδριάσει το τμήμα και να εκδώσει γνωμοδότηση, εξέδωσε γνώμη ένας πάρεδρος. Από τότε πέρασε καιρός και η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος πέρασε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Ετσι, θα χρειαστεί να υποβληθεί ξανά το ερώτημα από την υπηρεσία στον αντιπρόσδροφο του ΝΣΚ Δ. Αναστασόπουλο. Τα πράγματα είναι κρίσιμα, δεδομένου ότι θα ασκηθούν μεγάλες πιέσεις για να ξεπεραστούν πραξικοπηματικά τα αξεπέραστα προβλήματα και να γίνει η περιβάλλοντη «επένδυση».

Και οι δύο επισκέψηται την επίμοχη περιοχή, συναντήθηκαν με το νομάρχη Φθιώτιδας και δεν παρέλειψαν να εκφραστούν εμμέσως πλην σαφώς υπέρ της «επένδυσης» που «τη θέλει σύσσωμη η τοπική κοινωνία». Μ' αυτές τις δηλώσεις του Κ. Κιλτίδης άδειαζε τόσο τους τοπικούς υπηρεσιακούς παράγοντες όσο και τη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του υπουργείου Γεωργίας, που είχαν αποφασίσει τόσο για το χαρακτήρα της έκτασης όσο και για το ιδιοκτησιακό καθεστώς της. Ο Κ. Κιλτίδης διασώθηκε, γιατί δεν είναι πια υπουργός για να χρεωθεί την άσκηση των πιέσεων για ένα ακόμη σκάνδαλο τύπου Βατοπεδίου. Έχει εισπράξει ήδη μια αποτυχία στην προπάθειά του να χαρακτηρίστει το δάσος της Ουρανούπολης ως δασική έκταση και έτσι να νομιμοποιηθεί εκ των υστέρων το συμβόλαιο της Κ. Πελέκη-Βουλγαράκη. Με πράξη χαρακτηριστηκε δάσος.

Για ένα μεγάλο διάστημα, η εταιρία είχε σταματήσει να αισκεί πιέσεις στις αρ-

αυτό για την τύχη των πολύτων δασών της χώρας. Οι υπόλοιποι αισκεί πιέσεις στην επιτροπή πειθανότητης, επειδή πρέπει να διαχειριστεί τους αγρότες. Σημειώνουμε, ακόμη ότι μόνι για μια δράση που έχει ξεκινήσει (Δάσωση Γεωργικών Εκτάσεων) απαιτούνται 100 με 110 εκατ. ευρώ. Το 95% αυτού του ποσού αφορά υποχρεώσεις από το Γ. ΚΠΣ. Τι θα μείνει για νέα έργα προστασίας και ανάπτυξης των δασών; Αέρας κοπανιστός.

Την κ. Μπιρμπίλη, όμως, ουδέλως την απασχολούν δύ αιτά. Εκείνο που την απασχολεί είναι η προσωπική της προβολή και η ανάπτυξη δεσμών με το μινιατούριο σύστημα, ώστε να μπορέσει να κατοχυρωθεί στην πολιτική πάτσα. Ανακοίνωσε, λοιπόν, με τον ίδιο πομπώδη τρόπο, πρόγραμμα τεχνητής

αναδάσωσης 100.000 στρεμμάτων στα καμένα της Αν. Αττικής. Μάλιστα, στις 21 Μάρτη, Πλαγκόσμια Μέρα Δασοπονίας, θα έχουμε

Το κεφάλαιο θα χορεύει πάνω στα πτώματά μας

Ηκυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, συνεχίζοντας την πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ, την πολιτική στραγγίσματος των εργατών, των φτωχών αγροτών και των μισθωτών εκμετολλεύμενων στρωμάτων, θα μας αφαιρέσει την επομένη τριετία άλλα 25 δισ. ευρώ, με το κάλπικο επιχείρημα να αποφύγουμε τη «χρεοκοπία της χώρας». Από την άλλη, όμως, συνεχίζει την πολιτική της προκατόχου της, δηλαδή της ενίσχυσης του τραπεζικού, εφοπλιστικού, βιομηχανικού κ.λπ. κεφαλαίου.

Θυμίζουμε ότι στην πενταετή διακυβέρνησή της η ΝΔ, στο πλαίσιο του περιβόητου αναπτυξιακού νόμου, χρηματοδότησε τους ξενοδόχους καπιταλιστές και τους εφοπλιστές. Η ίδια κυβέρνηση έδωσε πέρυσι άλλα 28 δισ. ευρώ στο τραπεζικό κεφάλαιο (5 δισ. ζεστό χρήμα, 15 δισ. για εγγυήσεις και 8 δισ. ευρώ κρατικά ομόλογα), με πρόσχημα να αιχθεί η λεγόμενη ρευστότητα και έτσι να ενισχυθεί με δόνεια το εμπορικό και βιομηχανικό κεφάλαιο. Η χρηματοδότηση προς το εφοπλιστικό κεφάλαιο πήρε τη μορφή ένταξης στο περιβόητο ΝΔ 2687/1953 (πρόκειται για νόμο καθαρά αποικιοκρατικό, που προστατεύει τις «επενδύσεις» του ξένου κεφαλαίου στην Ελλάδα και έχει αιχμημένη συνταγματική ισχύ, που διατηρήθηκε σε όλες τις συνταγματικές αναθεωρήσεις). Εκπρόσωποι εφοπλιστικών επιχειρήσεων που σήκωσαν την ελληνική σημαία (σημαία ευκαιρίας) σε καράβια τους που κατασκευάστηκαν ή πρόκειται να κατασκευαστούν σε ξένα ναυπηγεία (π.χ. της Κορέας) εντάχθηκαν στο αποικιοκρατικό αυτό Νομοθετικό Διάταγμα και πέτυχαν ή πετυχάνουν πολύ γενναίες φοροαπαλλαγές (πολύ μεγαλύτερες και από το βιομηχανικό κεφάλαιο). Το αποτέλεσμα είναι να χάνονται έσοδα δισ. ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Η χρηματοδότηση προς το εφοπλιστικό κεφάλαιο πήρε ακόμη τη μορφή ένταξης στον νόμο 27/1975 ξένων ναυτιλιακών επιχειρήσεων που εγκαθίστανται στην Ελλάδα.

Και εδώ οι φοροαπαλλαγές είναι τεράστιες, με αποτέλεσμα να χάνονται τεράστια κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό. Εκατοντάδες είναι οι εγκριτικές Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ) που εκδόθηκαν από τους υπουργούς της ΝΔ και αφορούν και τις δύο περιπτώσεις φοροαπαλλαγών προς το εφοπλιστικό κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο.

Αυτή η πολιτική, της γενναίας φοροαπαλλαγής προς το εφοπλιστικό κεφάλαιο, συνεχίστηκε και από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Από τις πρώτες ακόμη μέρες της νέας πασοκικής διακυβέρνησης άρχισαν να εκδίδονται σωρηδόν ΚΥΑ, με τις υπογραφές των Γ. Παπακωνσταντίνου και Λ. Κατσέλη, με τις οποίες εντάσσονται οι εταιρίες καραβιών που σήκωσαν την ελληνική σημαία στον αποικιοκρατι-

κό νόμο 2687/1953. Ακόμη, εκδόθηκαν αποφάσεις της Λ. Κατσέλη, με τις οποίες εντάσσονται ξένες ναυτιλιακές εταιρίες στον νόμο 27/1975. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, για ευνόητους λόγους, αποσιωπά αυτές τις γενναίες φοροαπαλλαγές προς το εφοπλιστικό κεφάλαιο που έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των κοινωνικοοικονομικών εξελίξεων στην Ελλάδα. Τις αποσιωπά, γιατί η διατήρηση αυτών των φοροαπαλλαγών από τη μια την ξεμπροστίαζε και από την άλλη επιβεβαιώνει ότι είναι μεγάλη απάτη η προπογάνδα ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όπως και οι προηγούμενες, θέλουν και μπορούν να καταπολεμήσουν τη φοροδιαφυγή του μεγάλου κεφαλαίου. Αν στριμώξουμε την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για την ασκούμενη πολιτική υπέρ του εφοπλιστικού κεφαλαίου, θα ανασύρει από το συρτάρι των επιχειρημάτων, το όπι η πολιτική υπέρ των εφοπλιστών δεν πρέπει να άλλαξε, γιατί αυτό θα κατεβάσουν την ελληνική σημαία-ευκαιρίας και θα σηκώσουν άλλη!

Παραθέτουμε στη συνέχεια αποσπάσματα από το άρθρο 25 του νόμου 27/1975 (όπως έχει τριπλοποιηθεί με μεταγενέστερους νόμους), με το οποίο γίνονται γενναίες φοροαπαλλαγές στις ξένες ναυτιλιακές εταιρίες (και όχι μόνο) που είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα:

«Γραφεία ή υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων οποιουδήποτε τύπου ή μορφής ασχολούμενα αποκλειστικά με τη διοχείριση, εκμετάλλευση, ναύλωση, ασφάλιση, διακανονισμό αβαριών, μεσοτεία αγοραπωλησιών ή ναυπηγήσεων ή ναυλώσεων ή ασφαλίσεων πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία, πάνω από 500 κόρους ολικής χωρητικότητας... δύνανται, υποβάλλοντας σχετική αίτηση στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, να εγκαθίστανται στην Ελλάδα κατόπιν άδειας που χορηγείται με κονιγή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας...

Η ανωτέρω δυνατότητα παρέχεται κατ' έξαρεση και σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις, πλοιοκτήτριες ή διοχειριστρίες ναυαγοσωστικών ή ρυμουλκών πλοίων υπό ξένη σημαία...

Οι απαλλαγές και διευκολύνσεις που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού είναι:

Α. Απαλλαγή από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεως υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου για το εισόδημα αυτών... Επίσης παρέχεται απαλλαγή από τον ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών ΦΚΕ και από κάθε τέλος χαροτσήμου αντικειμενικώς ή οποιασδήποτε κράτησης ή τέλους υπέρ τρίτου...

Β. Χορηγείται στο πάσης φύσεως αλλοδαπό προσωπικό των επιχειρήσεων τούτων άδεια εργασίας στην Ελλάδα για χρονικό διάστημα μέχρι δύο ετών. Η άδεια αυτή δύ-

ναται να παρατείνεται ανά διετία απεριορίστως...

Γ. Επιτρέπεται η ταχυδρόμηση συστημάτων επιπολών στο εξωτερικό, χωρίς να προσκομίζονται στο Ταχυδρόμειο για ελεγχο...

Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται ανάλογα με τις ίδιες προϋποθέσεις και στις ημεδαπές επιχειρήσεις που έχουν σαν αντικείμενο εργασιών αποκλειστικά τις αναφερόμενες στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου εργασίες ή υπηρεσίες...

Επιχειρήσεις οι οποίες διοχειρίζονται πλοία με ελληνική σημαία, δύνανται κατ' έξαρεση να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς που διενεργούνται από το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας και να εισπράττουν το ναύλο στη δραχμές».

Είναι, λοιπόν, απροκόλυπτες οι φοροαπαλλαγές προς το εφοπλιστικό κεφάλαιο και δημιουργούν μεγάλα ανοίγματα στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, για τα οποία οι κυβερνήσεις, μπλε και πράσινες, ποιούν την νήσουν. Σε επόμενο φύλλο θα παραθέσουμε αποσπάσματα από τον αποικιοκρατικό νόμο 2687/1953 και άλλους νόμους με τους οποίους δύνανται άλλες φοροαπαλλαγές στο εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Ομως δεν είναι μόνο το εφοπλιστικό κεφάλαιο. Πρόσφατα οι υπουργοί Α. Λοβέρδος, Λ. Κατσέλη και Τ. Μπιρμπίλη ανακοίνωσαν ρυθμίσεις με τις οποίες δύνανται κίνητρα στο μεγάλο κεφάλαιο, με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται ο Κρατικός Προϋπολογισμός και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσων με 2,5 δισ. ευρώ.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με δηλώσεις του Α. Λοβέρδου (26.1.2010), θα δοθεί στους καπιταλιστές 1 δισ. ευρώ, υποτίθεται για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, για την κατάρτιση του προσωπικού τους και για την καλυψη των ασφαλιστικών εισφορών για εργαζόμενους που θα προσλάβουν με τη «δέσμευση» να μην κάνουν απολύσεις. Αυτά, βέβαια, είναι όλα στον αέρα, γιατί η πολιτική γηρεία του υπουργείου Εργασίας δεν μπορεί και δεν θέλει να κάνει ουσιαστικό έλεγχο. Σύμφωνα με δηλώσεις της Λ. Κατσέλη (18.2.2010), μέχρι τέλους Μάρτη του 2010 θα δοθούν στους καπιταλιστές των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) συνολικά 900 εκατ. ευρώ για προγενέστερες εγκρίσεις επενδύσεων ΑΠΕ. Τέλος, θα δοθούν σε πρώτη φάση για «επενδύσεις» της Εθνικής Οικονομίας και Εμπορικής Ναυτιλίας...

Οι απαλλαγές και διευκολύνσεις που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου αυτού είναι:

Α. Απαλλαγή από παντός φόρου, τέλους, εισφοράς ή κρατήσεως υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου για το εισόδημα αυτών... Επίσης παρέχεται απαλλαγή από τον ειδικό φόρο τραπεζικών εργασιών ΦΚΕ και από κάθε τέλος χαροτσήμου αντικειμενικώς ή οποιασδήποτε κράτησης ή τέλους υπέρ τρίτου...

Β. Χορηγείται στο πάσης φύσεως αλλοδαπό προσωπικό των επιχειρήσεων τούτων άδεια εργασίας στην Ελλάδα για χρονικό διάστημα μέχρι δύο ετών. Η άδεια αυτή δύ-

Πολιτική διαχείριση κάνουν

Είναι δυνατόν να χάψει κανές το παραμύθι, ότι μέσα σ' ένα μήνα, μέχρι τις 16 Μάρτη, θα αποδώσουν τα μέτρα της κυβέρνησης και τότε θα εξεταστεί σιν χρειάζονται πρόσθετα μέτρα; Τι ακριβώς θα αποδώσει; Το φορολογικό νομοσχέδιο δεν θα έχει καν ψηφιστεί. Οι περικοπές στους μισθωτούς των δημόσιων υπαλληλών μόλις θα έχουν γίνει, ενώ η απόδοσή τους είναι απολύτως μετρήσιμη (κουκιά μετρήμενα που λέμε). Οι περικοπές στους μισθωτούς των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ μόλις θα έχουν καθοριστεί, αν προλάβει μέχρι τότε η κυβέρνηση. Οι αυξήσεις στους ειδικούς

ΚΟΝΤΑ

Πειραματόζωα για το γονάτισμα της εργατικής τάξης

Ηγερμανίδα καγκελάριος Άγκελα Μέρκελ έκανε την περαισμένη Πέμπτη σκληρή επίθεση κατά των κερδοσκόπων. Σημείωσε, μάλιστα, με νόημα των πρέπει να εξεταστεί το αν ο τράπεζες που διευκόλυναν την Ελλάδα να κρύψει μέρος του ελλείμματος και του χρέους της το 2001 είναι αυτές που καθοδηγούν τη σημερινή επίθεση ενάντια στα ελληνικά κρατικά ομόλογα, φωτογραφίζοντας την Goldman Sachs. Μια μέρα πριν, η γαλλίδα υπουργός Οικονομικών Κριστίν Λαζαράντ, μιλώντας σε συνεδρίαση της επιτροπής οικονομικών της γαλλικής Εθνοσυνέλευσης είπε πως η γαλλική κυβέρνηση εντόπισε έξι χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που κερδοσκόπησαν με τα ελληνικά ομόλογα, σημειώνοντας με νόημα των πρόκειται για ιδρύματα αγγλοσαξονικών συμφερόντων.

Παρατήρηση πρώτη: Περισσότερο από το 75% των ελληνικού κρατικού χρέους βρίσκεται στα χαρτοφυλάκια γερμανικών, γαλλικών και ιταλικών τραπεζών. Επομένως, από τις κερδοσκοπικές επιθέσεις ευνοήθηκαν πρωτίστως όχι οι Αγγλοσάξονες, αλλά οι «πούροι» ευρωπαϊστές.

Παρατήρηση δεύτερη: Το βασικότερο σενάριο που εξετάζει το διευθυντήριο «Κομισιόν-ΕΚΤ-Εσοφί», προκειμένου να παράσχει «έμπρακτη στήριξη» στο ελληνικό κράτος εί-

ναι να υπάρξει μια ad hoc συμφωνία για την απορρόφηση ελληνικών ομολόγων από γερμανικές, γαλλικές και λοιπές ευρωπαϊκές τράπεζες. Η λύση στην αυτή βολεύει το γαλλικό γερμανικό άξονα, διότι μια τέτοια συμφωνία δεν ανοίγει ζήτημα στήριξης κάθε χώρας της ευρωπαϊκής που δέχεται επίθεση στα διεθνή χρηματιστήρια, δε βολεύει ίμως καθόλου το ελληνικό κράτος, που θα υποχρεωθεί και πάλι να πληρώσει υψηλό spread (χαμηλότερο μεν από το σημερινό επίπεδο, ίμως πολύ υψηλό σε σχέση με διάστημα) για ad hoc δανεισμό;

Παρατήρηση τρίτη: Πώς γίνεται και χώρες σαν τη Γαλλία, τη Γερμανία και τη Ρωσία πιέζουν μια υπό χρεοκοπία χώρα, όπως παρουσιάζουν την Ελλάδα, να κάνει στα πολεμικά τους εργοστάσια παραγγελίες που πλησιάζουν τα 10 δισ. ευρώ. Εντάξει, ας μη μιλήσουμε για αλληλεγγύη, αλλά δεν φοβούνται μήπως χάσουν τα λεφτά τους;

Παρατήρηση τέταρτη: Γιατί θυμήθηκαν τώρα η φράου

Μέρκελ και η μαντάμ Λαγκάρντ τους «κερδοσκόπους», που μάλιστα είναι μόνο Αγγλοσάξονες; Πέρυσι τέτοια εποχή δεν μας διαβεβαίωναν, ομού μετά των άλλων γηγεών των χωρών της Ευρωπένωσης, ότι «μπουκώνοντας» με κρατικό χρήμα τις τράπεζες και σώζοντάς τες από την κατάρρευση, έβαλαν τέρμα στον «άφρονα» καπιταλισμό των «κερδοσκόπων», ότι έβαλαν στη θέση τους τα «golden boys» και πλέον είναι οι κυβερνήσεις αυτές που θα έχουν την ευθύνη για την πορεία των οικονομιών;

Παρατήρηση πέμπτη: Το ελληνικό ΑΕΠ αντιστοιχεί μόλις στο 2,5% του ΑΕΠ της ευρωπαϊκής και μόλις στο 0,2% του παγκόσμιου ΑΕΠ. Το ελληνικό χρέος –που υποτίθεται ότι αποτελεί το μέγα πρόβλημα– είναι μόλις το 1% του παγκόσμιου χρέους, που πλησιάζει τα 40 τρισ. δολάρια. Η αύξηση του ελληνικού χρέους στη μέχρι στιγμής διετία της κρίσης ήταν 18%, ενώ του παγκόσμιου χρέους 23%. Το δημοσιονομικό έλλειμμα δεν διπλασιάστηκε μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε άλλες 17 χώρες της ευρωπαϊκής. Το έλλειμμα εκτινάχτηκε χάρη κυρίως στα κρατικά «πτακέτα» που αφειδώστηκαν στις τράπεζες, για να εξεφορτωθούν τα «τοξικά προϊόντα» και να επιστρέψουν στην κερδοφορία. Πώς είναι δυνατόν η ελληνική οικονομία, μ' αυτό το ασήμα-

ντο –και σε σχέση με τον παγκόσμιο καπιταλισμό και σε σχέση με τον καπιταλισμό της ευρωπαϊκής– μέγεθος, να απειλεί είτε τις ευρωπαϊκές είτε τις παγκόσμιες οικονομικές ισορροπίες;

Καλό το παραμύθι, αλλά όπως είδαμε δεν έχει δράκο. Εκείνο που μπορούμε να πούμε είναι πως κάποιον (άλλο) λάκκο έχει η φάβα.

Το ελληνικό κράτος έχει γίνει ένα πειραματόζωο, για να λύσουν τις διαφορές τους οι μεριδες του χρηματιστικού κεφαλαίου που επενδύουν είτε σε ευρώ είτε σε δολάρια. Ο ελληνικός λαός έχει γίνει ένα πειραματόζωο για να δουν οι εκπρόσωποι των πιο επιθετικών μεριδών του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου μέχρι ποιού σημείου μπορούν να εξαλείψουν το πολυδιαφραγμένο «κράτος πρόνοιας», το καμάρι του κεντρισμού, με το οποίο πορεύτηκε μεταπολεμικά κυρίως η Δυτική Ευρώπη. «Οι αγορές θέλουν αίμα», γράφεται κατά κόρον τις τελευταίες εβδομάδες. Το κεφάλαιο θελεί αίμα, αίμα εργατικό, γιαν' αντιμετωπίσει την κρίση του και να ανασυγκροτήσει κράτη και οικονομίες σε ποιο συντηρητική βάση. Με όρους υπερεκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Από την άποψη αυτή, αν η ελληνική εργατική τάξη τους ανακόψει, θα βρεθεί στη διεθνή πρωτοπορία.

Ο εχθρός-ΔΥ

Βρέθηκε, επιπλέους, ο μέγας εχθρός του έθνους. Είναι ο δημόσιοι υπάλληλοι. Μετά την αποχώρηση των αγροτών από τα μπλόκα, ο μόνος εσωτερικός εχθρός που παρέμεινε είναι ο εργαζόμενοι στο δημόσιο. Αυτοί με τους προκλητικούς μισθούς τους και τα ακόμα πιο προκλητικά επιδόματά τους βούλιαζαν την οικονομία. Επιπλέους, πρέπει να αποδοθεί δικαιοσύνη. Οχι μόνο να μην τους δώσουν τις αυξήσεις που τους είχαν τάξει προεκλογικά (πάνω από το πληθωρισμό, έλεγε ο σημερινός πρωθυπουργός, την περίοδο του «λεφτά υπάρχουν»), όχι μόνο να τους κόψουν το 10% από τα επιδόματα, αλλά να τους κόψουν και το 140 μισθό. (Υπάρχει, βέβαια, μια λεπτομέρεια: οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν παίρνουν 14 μισθούς το χρόνο, αλλά λίγο πάνω από 13, διότι τα δώρα τους δεν υπολογίζονται στο σύνολο των αποδοχών. Ποιος όμως νοίαζεται για τέτοιες λεπτομέρειες;).

Το δραματικό είναι πως αυτά δεν τ' ακούς μόνο από τα παπαγαλάκια που χύνουν καθημερινά το λαϊκότικο-φασιστικό δηλητήριο από τις ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες. Τ' ακούς και από εργαζόμενους. Από ανθρώπους του μεροκάματου, που δεν βλέπουν τον εχθρό απέναντί τους, εκεί που «κραυγάζει» θριαμβευτικά ο πλούτος, αλλά δίπλα τους. Που θεωρούν ότι ένας μισθός καλύτερος από το δικό τους είναι... εθνικό πρόβλημα. Αντί να κοιτάζουν πώς θ' αυξήσουν το δικό τους, επιχαίρουν και συναίνουν, όταν το κράτος προσπαθεί να ρίξει το μισθό των συναδέλφων τους. Ερμαία του κάθε χρυσοπληρώμαντος τηλεαστέρα, που γίνεται τιμητής μόνο εκείνων που κερδίζουν τα προς το ζην με τη δουλειά τους.

Αυτοί οι τηλεαστέρες και όλα τα υπόλοιπα παπαγαλάκια της αστικής προπαγάνδας επιλέγουν σκόπιμα κάποιες ολιγομελείς κατηγορίες εργαζόμενων στο δημόσιο, όπως π.χ. οι εφοριακοί, που οι αποδοχές τους ξεπερνούν τις 2.000 ευρώ το χρόνο (αλλίθεια, γιατί είναι πολλά αυτά τα λεφτά);, κρύβονται το πραγματικό γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία κυμαίνεται πάνω-κάτω στο ενάμισι χιλιάρικο το μήνα. Ποιοι αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία των δημόσιων υπαλλήλων, οι λίγες χιλιάδες εφοριακοί ή οι εκατοντάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί, νοσοκομειακοί και εργαζόμενοι στους ΟΤΑ; Αυτή η συντριπτική πλειοψηφία φτάνει το ενάμισι χιλιάρικο μετά από αρκετά χρόνια δουλειάς. Αυτοί βουλιάζουν την οικονομία ή τα παράσιτα της κεφαλαιοκρατίας που λυμαίνονται προμήθειες και δημόσια έργα, που παίρνουν επιδοτήσεις επί επιδοτήσεων, που φροντιπάλλασσονται νόμιμα και φοροδιαφεύγουν με δεκάδες κομπίνες;

Ρίχτε μια ματιά στα γερός και τα άλλα χρηματιστηριακά προϊόντα που εκδίδουν οι τράπεζες. Αγγίζουν τα 300 δισ. ευρώ οι συμμετοχές των επιχειρήσεων. Ξεπέρασαν τα 100 δισ. ευρώ οι καταθέσεις τους σε προθεσμιακούς λογαριασμούς. Πάνω από 500 δισ. ευρώ διακινούν κάθε χρόνο οι περιβόλτες offshore εταιρίες. Μόνο οι εισιτηρίες στο χρηματιστήριο εταιρίες δήλωσαν τη δεκαετία 2000-2009 περισσότερα από 60 δισ. καθαρά κέρδη, ενώ το ενεργητικό τους έχει ξεπέρασε τα 700 δισ. ευρώ.

Δεν αποτελεί πρόκληση όλος αυτός ο πλούτος, πλούτος φτιαγμένος με τον ιδρώτα και το αίμα των εργατών, και αποτελεί πρόκληση το ενάμισι χιλιάρικο του δάσκαλου, της νοσοκόμας, του οδοκαθαριστή; Αιδώς Αργείο, θα λέγαμε, αλλά η λέξη ντροπή είναι όγκωση στην αστική τάξη, στο πολιτικό της προσωπικό και στα παπαγαλάκια της προπαγάνδας της.

Στους εργαζόμενους που πέφτουν θύματα αυτής της προπαγάνδας, θα θυμίσουμε τη φράση του προτεστάντη πάστορα Μάρτιν Νιμάιλερ, που είχε φυλακιστεί από τους ναζί:

«Πρώτα ήρθαν και συλλάβανε τους κομμουνιστές. Δεν μίλησα, επειδή δεν ήμουν κομμουνιστής. Επειτα ήρθαν για τους Εβραίους. Δεν μίλησα, επειδή δεν ήμουν Εβραίος. Μετά συλλάβανε τους εργάτες, μελή των συνδικάτων. Δεν μίλησα, επειδή δεν ήμουν συνδικαλιστής. Υστερά ήρθαν για τους καθολικούς. Πάλι δεν μίλησα, επειδή ήμουν προτεστάντης. Στο τέλος, όταν ήρθαν να πιάσουν εμένα, δεν είχε απομείνει κανένας για να μιλήσει...».

Υ: Η μόνη πραγματικά εθνική τάξη είναι η αστική. Είναι η μόνη που δείχνει πλήρη κατανόηση στην προσπάθει

Εσωτερικοί κανονισμοί λειτουργίας στα σχολεία

Ηαποβολή μαθήτριας του Γυμνασίου, εξέφρασε το θυμό της για τη στάση της διευθύντριας του σχολείου απέναντι στους μαθητές (ούμφωνα με τα παιδιά που πήραν μέρος σ' αυτού του είδους την επικοινωνία εδίνε συνεχώς αποβολές), στάθηκε η αφορμή για να μας κάνει σαφείς τις προθέσεις της η υπουργός Παιδείας. Μιλώντας «για την ανάγκη ενός νέου συμβολαίου σχέσης κατανόησης μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών» και για το γεγονός ότι η «η νέα εποχή απαιτεί να δημιουργήσουμε νέο πλαίσιο και κανόνες συνεργασίας στη σχολική κοινότητα», η Αννα Διαμαντοπούλου, ουσιαστικά αναφέρθηκε στη δημιουργία νέων εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας των σχολείων.

Ανεξάρτητα από την προσπάθεια της υπουργού να βαφτίσει το κρέας ψάρι, να ντύσει τη νέα αυτή αυταρχική παρέμβαση του υπουργείου Παιδείας στην καθημερινότητα του σχολείου, με ωραίες εκφράσεις («συνεργασία», «σχέσεις κατανόησης», κ.λπ.), το γεγονός θυμίζει το πάντα-σύστεμ του Κοντογιαννόπουλου, που προκάλεσε τις μεγάλες μαθητικές καταλήψεις του '90-'91. Η ανάμνηση του Δεκέμβρη, με τους χιλιάδες μαθητές στους δρόμους και στην πολιορκία των αστυνομικών τμημάτων, πονάει πολύ την κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας. Και επανέρχεται βασανιστική όταν το κλίμα είναι γενικά βαρύ, λόγω του όγρου ποδοπατήματος της εργαζόμενης κοινωνίας (μέρος της οποίας είναι και οι οικογένειες των παιδιών, αλλά και τα ίδια, όταν είναι μαθητές ειδικά της εσπερινής τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης), αλλά και των αλλαγών που προτίθεται να φέρει στην εκπαίδευση το υπουργείο Παιδείας (αποκέντρωση, παρέμβαση επιχειρήσεων στη διαμόρφωση των αναλυτικών προγραμμάτων, ένταση των εξεταστικών ταξιδίων φραγμών, ελλείψεις εκπαιδευτικών και ξεχαρβάλωμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας λόγω του ασφυκτικού περιορισμού διορισμών, των πληθωρικών τμημάτων, κ.λπ.).

Γ' αυτό και η Διαμαντοπούλου θελεί από τώρα να πάρει μέτρα, επιβάλλοντας στα σχολεία εσωτερικούς κανονισμούς λειτουργίας. Οσο για τις σχέσεις μαθητών-εκπαιδευτικών, η υπουργός Παιδείας δε δικαιούται να ομιλεί. Το αυταρχικό πλαίσιο λειτουργίας των σχολείων, τα ποινολόγια, η εξουσιαστική σχέση εκπαιδευτικών-μαθητών, η καλλιέργεια του απομισού, το χτύπημα της συλλογικότητας και αλληλεγγύης, ο βομβαρδισμός με όχρηστες, αναχρονιστικές και πολλές φορές αντιδραστικές πληροφορίες, η καλλιέργεια επιμέρους δεξιοτήτων και ο πόλεμος ενάντια στη βαθιά και πλοτιά γνώση, η κατάπτυξη των ατομικών κλίσεων και χαρισμάτων, ο έπαινος στην ποπταγαλία, η βαθιμοθηρία, ο εξευτελισμός του εκπαιδευτικού ως επιστήμονα, παιδαγωγού και επαγγελματία, είναι στοιχεία του συστήματος που η ίδια η υπουργός Παιδείας υποστηρίζει και υπηρετεί.

Από την άλλη, λείπει, δυστυχώς, η ευργετική παρουσία του ταξιδιού εκπαιδευτικού κινήματος, που παρεμβαίνει στη σχέση μαθητών-εκπαιδευτικών και τη «διορθώνει» σ' ένα βαθμό. Το «άλλο σχολείο», όμως, είναι υπόθεση μιας «άλλης κοινωνίας», με κέντρο τον ΑΝΘΡΩΠΟ και τις ανάγκες του.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Υπουργός Παιδείας

Συνεχίζει να προκαλεί για το άσυλο

Επιμένει να προκαλεί η υπουργός Παιδείας αναφερόμενη στο πανεπιστημιακό άσυλο. Απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Τ. Κουράκη δήλωσε: «Δεν έχω πρόθεση, σας διαβεβαιώνω, να καθίσω παρατηρήτρια Πανεπιστημίων, τα οποία δεν κάνουν μαθήματα ή αυτά να διακόπτονται επειδή κάποιοι δεν δέχονται καθηγητές, διανοούμενος να εκφράζουν μια άλλη άποψη». Η Αννα Διαμαντοπούλου δεν παρέλειψε να τρίξει τα δόντια και στους πρυτάνεις, υπενθυμίζοντάς τους ότι πρέπει «να εφαρμόσουν το νόμο γιατί άλλις πρέπει να κατανοήσουν ότι οι ίδιοι έχουν ευθύνες».

Η «ανάληψη δράσης» από την υπουργό, βεβαίως, έχει να κάνει με την άσκηση ασφυκτικής πίεσης στους πρυτάνεις να ανταποκριθούν σε αυτά που τους επιβάλλει ο νόμος πλαίσιο για το άσυλο, για τα οποία, όμως, πολλοί εξ αυτών δείχνουν απρόθυ-

μοι (όπως π.χ. ο πρύτανης του Πανεπιστήμιου Αθηνών Ασημακόπουλος, ο πρύτανης του ΕΜΠ Μουτζούρης), καθώς κρίνουν ότι πυροδοτούν καταστάσεις σε περίοδο «ύπνωσης» του φοιτητικού κινήματος, τις οποίες καταστάσεις θα κληθούν να διοχειριστούν οι ίδιοι, βγάζοντας το φίδι από την τρύπα.

Η Αννα Διαμαντοπούλου, όμως, φαίνεται να επιμένει, αναλογιζόμενη πιθανές φοιτητικές εκρήξεις, ενώψιει και της υπογραφής του ΠΔ, που ενσωματώνει την Ευρωπαϊκή Οδηγία, που καταστρατηγεί το άρθρο 16 του Συντάγματος, πολτοποιεί τα πτυχία και οδηγεί στην αναγνώριση των μαγαζιών των κολεγίων ως ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Θυμίζουμε ότι η υπουργός ήταν πολύ σκληρή -και διαφωτιστική ως προς τις προθέσεις της- στην επιστολή που έστειλε στους πρυτάνεις, απαιτώντας:

◆ Κάθε Πανεπιστήμιο να ορίσει «επακριβώς» τους χώρους έρευνας και εκπαίδευσης, ώστε «η οριοθέτηση του άσυλου να δίνει τη δυνατότητα αποτελεσματικής εφαρμογής του»

◆ «Να διασφαλιστεί η άμεση επικοινωνία των Πανεπιστημίων με τους λοιπούς αρμόδιους για την εφαρμογή των προβλέψεων του Νόμου», δηλαδή με τις δυνάμεις καταστολής, ώστε να αντιμετωπίζονται τα γεγονότα «σε πραγματικό χρόνο»

◆ «Κάθε ίδρυμα να προχωρήσει στην πλήρη καταγραφή των όποιων χώρων τελούν υπό μακρόχρονη κατάληψη» (δηλαδή τα διάφορα φοιτητικά στέκια), «ώστε να αποκτήσουν οι δικαιούμενοι, φοιτητές, καθηγητές και λοιπά μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας, την ελεύθερη πρόσβαση σ' αυτούς»

◆ «Κάθε Πανεπιστήμιο να λάβει διαρκή μέτρα περιφρούρη-

σης», δηλαδή να προσλάβει σεκιουριτάδες, να τοποθετήσει κάμερες κ.λπ.

Και αφού η υπουργός Παιδείας ξεκαθάρισε την πρόθεσή της να πατάξει ότι κινείται και αμφισβητεί στους πανεπιστημιακούς χώρους και να επιβάλλει στηγή νεκροταφείου, προσπάθησε να φανεί ότι νοιάζεται για την «εκπαιδευτική ποιότητα» των ελληνικών Πανεπιστημίων και για τους φοιτητές, οι οποίοι θα παίρνουν «πτυχία που θα έχουν αντίκρισμα με βάση τη γνώση που έχουν αποκτήσει».

Πάει πολύ η φανατική θιασώτης της καπιταλιστικής αγοράς, αυτή που ετοιμάζει την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής Οδηγίας, να μιλάει για την «αξία των πτυχίων» και για την ποιότητα των σπουδών στα ελληνικά Πανεπιστήμια. Το φοιτητικό κίνημα οφείλει τάχιστα να της κόψει τη φόρα.

Αρκεί το μονοπάλιο να είναι ιδιωτικό!

Χρόνια ολόκληρα ακούγαμε ότι τα παπαγαλάκια της κεφαλαιοκρατίας, ότι φταίνε τα «κρατικά μονοπάλια» για τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Χρόνια τους ακούγαμε να παραμιθάζουν τον κόσμο, ότι το «άνοιγμα των αγορών» θα δημιουργήσει συνθήκες για την πτώση των τιμών. Οι «αγορές» κάποια στιγμή «άνοιξαν», αλλά πτώση των τιμών δεν έδιαμε. Για παράδειγμα, στο χώρο των αεροπορικών συγκοινωνιών δημιουργήθηκε και η ιδιωτική Aegean, αλλά το αεροπορικό εισιτήριο παρέμεινε στους... αιθέρες.

Τότε άρχισε άλλοι είδους εκστρατεία. Από την Κομισιόν αυτή τη φορά. Η Ολυμπιακή, έλεγαν, είναι κρατικό μονοπάλιο και η επιχορήγηση της από τον προϋπολογισμό νοθεύει τον ανταγωνισμό. Επί μιάμιση δεκαετία πολεμούσαν την Ολυμπιακή, έβαζαν πρόστιμα στο κράτος, απαιτούσαν την ιδιωτικότητά της. Προς όφελος του «ανταγωνισμού» όλ' αυτά και για το καλό των... «καταναλωτών». Εγινε κι αυτό. Η Ολυμπιακή διαλύθηκε «εις τα έξι ων συνετέθη» και πουλήθηκε αντί πινακίου φακής σ' έναν ιδιωτικό καπιταλιστικό όμιλο. Προς δόξαν του «ανταγωνισμού», φυσικά, και προς όφελος των «καταναλωτών», βεβαίως,

και εξώδικα, αλληλοκαταγορούμενοι για προνομιακές σχέσεις με το κράτος και πολιτικές οικογενειες, έκλεισαν το deal σε συνάντηση τους. Τα στελέχη τους θα εργαστούν για να διαμορφώσουν το πλαίσιο της συμφωνίας, που μπορεί να ανακοινωθεί και μέσα στο επόμενο δίμηνο. Ετσι συμβαίνει πάντοτε στο θαυμαστό κόσμο του κεφαλαίου. It's only business, που λένε και οι φίλοι μας οι Αμερικανοί.

Στη θέση του κρατικού μονοπάλιου (με την έννοια του μονοπάλω και όχι με την έννοια που έχει δώσει στον όρο ο Λένιν) θα έχουμε ένα ιδιωτικό μονοπάλιο, το οποίο θα καθορίζει κατά το δοκούν τα πάντα στις επιστημονίες της παρέμβασης, όπως δεν έχει δυνατότητα παρέμβασης γενικά στη διαμόρφωση των τιμών. Ούτε ο λαός θα έχει τη δυνατότητα πα-

κές αερομεταφορές, ενώ θα συνεργάζεται με τα μονοπάλια του κλάδου για τις διεθνείς αερομεταφορές. Ποια είναι τα ορατά αποτελέσματα αυτών των αλλαγών; Στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων τα έχουμε ήδη δει. Οι εργαζόμε

■ Στόχος των καπιταλιστών από λιγότερους να κερδίσουν περισσότερα

Στα ύψη θα εκτιναχτεί η ανεργία

Προεκλογικά, το σχήμα που περιέγραφε το ΠΑΣΟΚ ως πολιτική του συνοφίζονταν στα εξής: εμείς θα αναθερμάνουμε την οικονομία, με πυρήνα την πράσινη ανάπτυξη, και μέσα από την αναθέρμανση θα προκύψουν έσοδα, τα οποία θα μας βγάλουν από την κρίση. Μετεκλογικά, για ένα διάστημα αυτό το παραμύθι το πλασάριζαν η Κατσέλη και ο Παπουτσής. Οι υπόλοιποι, με επικεφαλής τον Παπακωνσταντίνου, έλεγαν (σε ελεύθερη απόδοση): χέστε την ανάπτυξη, εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι να μαζέψουμε το έλλειμμα, γιατί οι δανειστές θα μας γδάρουν. Για ένα διάστημα, τον Οκτώβρη και το Νοέμβρη, η κυβερνητική προπαγάνδα προσπάθησε να πετάξει στο όχημα των εργαζόμενων, πλασάροντας το παραφύτι: ρίχνουμε στην αγορά 1 δισ. ευρώ με το επιδόματα κοινωνικής αλληλεγγύης, ώστε να κινηθεί η βιομηχανία και το εμπόριο. Με το που άρχισαν, όμως, ν' ανακοινώνουν τα φορομητηκά μέτρα, το 'κοιφαν κι αυτό το παραμύθι.

Πλέον, ούτε σαν παραμύθι δεν επαναλαμβάνεται πλέον το προεκλογικό σχήμα. Ειδικά μετά τις τελευταίες εξελίξεις, η Κατσέλη με τον Παπουτσή έχουν μαζευτεί εντελώς, γιατί έρουν πολύ καλά πως δεν τους ποιάρει να πουλάνε αναπτυξιακή μπουρδολογία. Έχουν μείνει μόνο ο Σαμαράς με τον Τσίπρα να τα λένε αυτά, όμως αυτοί είναι στην αντιπολίτευση και οι πάντες κατανοούν ότι πρέπει να πουν και κάπι για να κρύψουν την επί της ουσίας στήριξή τους στην κυβερνητική πολιτική (ιδιαίτερα ο Σαμαράς, που έχει στοιχίσει ολόκληρη τη ΝΔ σ' αυτή τη γραμμή, δίνοντας έτσι εξετάσεις στους γηγετικούς κύκλους της κεφαλαιοκρατίας).

Οι πάντες πλέον γνωρίζουν, ότι με τέτοια δημοσιονομική πολιτική δεν υπάρχουν περιθώρια γι' ανάπτυξη, αλλά μόνο για... υπανάπτυξη. Οταν πετεσοκάβεις βίαια το εισόδημα εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων και μάλιστα των σχετικά πιο καλοπληρωμένων μισθωτών στρωμάτων, σε ποια αγορά θα πουλήσουν προϊόντα και υπηρεσίες οι καπιταλιστές, για να κάνουν επενδύσεις; Σε μια περίοδο τεράστιας αβεβαιότητας (όχι μόνο εθνικής, αλλά και διεθνούς), κανείς εχέφρων καπιταλιστής δεν ρισκάρει να επενδύσει κεφάλαια. Προτιμά να τα έχει δια-

θέσιμα και να τα κινεί στη σφαίρα της χρηματοπιστωτικής κερδοσκοπίας, στην οποία δραστηριοποιείται το χρηματιστικό κεφάλαιο των ιμπεριαλιστικών χωρών. Το στένεμα της αγοράς οδηγεί στη μείωση της οικονομικής δραστηριότητας (στην παραγωγή και τη διανομή των αγαθών), με αποτέλεσμα την αύξηση των απολύσεων και της ανεργίας, η οποία με τη σειρά της στενεύει ακόμα και στον πυρήνα της λαϊκής κατανάλωσης. Φυσικά, στα διαφορικά κατανάλωτικά αγαθά η πτώση έφτασε το 20,5%, ενώ στα κεφαλαιούχικά αγαθά το 23%.

Θα μπορούσε να υποθέσει κανείς πως η πτώση της βιομηχανικής παραγωγής δεν είναι ασφαλής δείκτης, δεδομένου ότι υπάρχουν και οι εισαγωγές που ενδεχομένως υποκαθιστούν την ντόπια κατανάλωση. Αυτό δεν ισχύει και ασφαλέστερος δείκτης είναι η πορεία του λιανικού εμπόριου. Ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών, χωρίς τα καύσιμα στο λιανικό εμπόριο, κατά το Νοέμβρη του 2009 (τελευταίο μήνα για τον οποίο έχουμε στοιχεία της ΕΣΥΕ), σε σύγκριση με το δείκτη του Νοέμβρη του 2008, σημείωσε μείωση 9,4% σε περίοδο της έρευνας 9,4% του γενικού δείκτη (μεταποίηση, ορυχεία-λατομεία, ηλεκτρισμός, νερό). Ο δείκτης της μεταποίησης σημείωσε πτώση 11,2%, ο δείκτης ορυχείων λατομείων 11,4%, ο δείκτης παραγωγής ηλεκτρισμού 4,2% και ο δείκτης παροχής νερού 3,1%. Εικόνα κα-

τρακύλας καταγράφεται και στην ταξινόμηση κατά κύριους βιομηχανικούς κλάδους που κάνει η ΕΣΥΕ. Ακόμα και ο δείκτης «μη διαφορών καταναλωτικών αγαθών» σημειώσε πτώση 4,5%, γεγονός που δείχνει ότι η αγορά στενεύει ακόμα και στον πυρήνα της λαϊκής κατανάλωσης. Φυσικά, στα διαφορικά κατανάλωτικά αγαθά η πτώση έφτασε το 20,5%, ενώ στα κεφαλαιούχικά αγαθά το 23%.

Σκεφτείτε, λοιπόν, τι έχει να γίνει το 2010, που θα χτυπήσει βίαια η κατανάλωση δυνατότητα των δημόσιων

υπαλλήλων και των εργαζόμενων στις ΔΕΚΟ, ενώ το πάγωμα των προσλήψεων στο Δημόσιο θα ρίξει το επίπεδο της απασχόλησης. Η αγορά θα υποστεί ένα ακόμη πιο βίαιο σοκ και η βιομηχανία θα οδηγηθεί σε παραπέρα συρρίκνωση. Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Η αύξηση της ανεργίας και το άπλωμα της φτώχειας, δεδομένου ότι οι άνεργοι πρέπει να συντηρηθούν από τις οικογένειές τους.

Τη ραγδαία άνοδο της ανεργίας δείχνει ήδη και η αναξιόπιστη έρευνα εργατικού δυναμικού της ΕΣΥΕ (αναξιόπιστη διότι -όπως πολλές φορές έχουμε σημειώσει- αρκεί και μια ώρα εργασίας κατά την περίοδο της έρευνας για να καταταγεί κάποιος στους εργαζόμενους). Τα τελευταία στοιχεία της ΕΣΥΕ αφορούν το Νοέμβρη του 2009 και υπολογίζουν το ποσοτό ανεργίας στο 10,6%, έναντι 9,8% το Νοέμβρη. Σημασία, όμως, δεν έχει η κίνηση της ανεργίας μήνα προς μήνα (γιατί σε κάποιους μήνες υπεισέρχονται εποχικοί παράγοντες), αλλά η σύγκρι-

ση με τους αντίστοιχους μήνες προηγούμενων ετών. Το Νοέμβρη του 2008, λοιπόν, η ανεργία (της ΕΣΥΕ) ήταν 7,8%, το 2007 7,6% και το 2006 9,1%. Ο αριθμός των ανέργων που δίνει η ΕΣΥΕ ήταν το Νοέμβρη του 2007 373.410, τον ίδιο μήνα του 2008 384.988 και το Νοέμβρη του 2009 531.953.

Η εικόνα είναι καθαρή. Ακόμη και αυτοί που θεωρεί ανέργους η ΕΣΥΕ πολλοπλασιάζονται (μέσα σ' ένα χρόνο, Νοέμβρης 2008 - Νοέμβρης 2009, η αύξηση ήταν 38,2%). Πολλοπλασιάζονται, όμως, και οι μισούνεργοι, αφού πολλές επιχειρήσεις δουλεύουν τριήμερα και τετράμερα. Το αποτέλεσμα είναι να πέφτει κατακόρυφα το εισόδημα των εργατικών οικογενειών, να μειώνεται αναγκαστικά η κατανάλωσή τους, να στενεύει η αγορά και αυτό το στένεμα να δημιουργεί μεγαλύτερη ανεργία.

Για το κεφάλαιο η «στρατηγική» αλλάζει. Πρέπει να διατηρηθεί τα κέρδη του σε μια αγορά που ολοένα και στενεύει. Για να γίνει αυτό πρέπει να βγάλει περισσότερα από λιγότερους, δηλαδή να αυξήσει το βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Οι μέθοδοι αποκόμισης σχετικής υπεραξίας, μέσω της βελτίωσης της παραγωγικής μηχανής, που οδηγεί σε αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, παραμερίζονται. Άλλωστε, αυτές οι μέθοδοι σχετίζονται με τη σχετική άνοδο του καπιταλισμού και τη διαμόρφωση ενός σχετικά εγγυημένου πλαισίου εργασιακών σχέσεων. Τώρα, το κεφάλαιο καταφεύγει στις κλασικές μεθόδους αποκόμισης απόδυτης υπεραξίας. Για τον εργάτη δεν υπάρχει βασική εγγύηση. Ούτε μισθός, ούτε ωράριο, ούτε διαλείμματα, ούτε σταθερή ειδικότητα, ούτε κανονικές συνθήκες εργασίας.

Επειδή εμείς κρατάμε και αρχείο, να θυμίσουμε τι έλεγε ο Α. Λοβέρδος σε μια ακόμη από τις συνεχείς ραδιοτηλεοπτικές του εμφανίσεις (Real FM, 16.2.10). Θα εισπράξετε τις οφειλές προς το ΙΚΑ; ρωτάει ο Χατζηνικολάου. «Δε νομίζω ότι μπορούμε να εισπράξουμε ή τουλάχιστον να προσδοκούμε ότι σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό θα πάρουμε αυτές τις εισφορές, γιατί η αγορά είναι σε συνθήκες ύφεσης, πολλές απ' αυτές τις εταιρίες είναι στα όρια να κλείσουν, αν δεν έχουν κλείσει κάποιες», απαντά ο Λοβέρδος.

Επειδή εμείς κρατάμε και αρχείο, να θυμίσουμε τι έλεγε ο Α. Λοβέρδος στη Βουλή, κατά τη συζήτηση επί των προγραμμάτων δηλώσεων της Κυβέρνησης, στις 18.10.2009: «Θα βάλουμε τέλος στις ευκαιριακές και χαριστικές ρυθμίσεις και στην εισφοροδιαφυγή». Την επομένη, στην παρθενική του συνέντευξη στους δημοσιογράφους που καλύπτουν το εργατικό ρεπορτάζ, έλεγε: «Έχουμε αποφασίσει και σας θυμίζω το σημείο στις προγραμματικές μας δηλώσεις, ότι μέσα από τον αγώνα μας κατά της εισφοροδιαφυγής και το μεγάλο αγώνα μας να εξοικονομήσουμε χρήματα με τον περιορισμό της σπατάλης στις υπηρεσίες υγείας, υπολογίζουμε ότι το ασφαλιστικό μας θα αυτοχρηματοδοτηθεί με ποσά της τάξης των πολλών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ». Στις 22.12.2009, μιλώντας στην «επιστημονική επιπροποή» για το ασφαλιστικό, έλεγε: «Η μείωση της εισφοροδιαφυγής θα γίνει με δύο τρόπους: α. Με την επίταση των ελέγχων για την είσπραξη των οφειλούμενων, και β. Με τη θεσμοθέτηση νέου τρόπου είσπραξης των εισφορών».

Ολα αυτά τα έσβησε με τη μία, με την απάντηση που έδωσε στον Χατζηνικολάου. Τις κλεμέντες ασφαλιστικές εισφορές δεν μπορεί να τις εισπράξει, όμως (νομίζει ότι) μπορεί να μειώσει τις συντάξεις και να αυξήσει τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση.

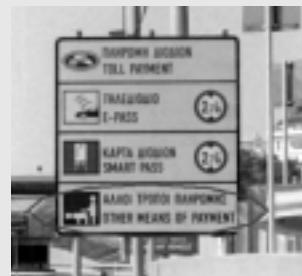
Υ: «Παρότι είναι σκληρό το σύστημα το οποίο εγκαθιδρύουμε με τη νέα αρχιτεκτονική του, ο χωρισμός της βασικής προνοιακής σύνταξης και της ανταποδοτικής σύνταξης, νομίζω ότι εδώ δεν θα έχουμε μεγάλες δυσκολίες», είπε στην ίδια ραδιοφωνική του συνέντευξη ο υπουργός Εργασίας. Ομολόγησε, δηλαδ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδιμός να παραμένει άπωτος ο καπιταλισμός....

Αποστέλλω χαιρετισμούς, μιας και μόλις απ' αυτή ταύτη την Παρασκευή –νωρίς φέτος– άρχονται οι χαιρετισμοί [για τους κρυπτοχριστιανούς].

Είπα «άρχονται» και δυμήδηκα τους άρχοντες της καθυστέρησης και πρωθιερείς της παραδοσιακής ελληνικής αναβλητικότητας. Και μη μου πείτε –κυρίως οι συμφωνούντες με τη Βάρκιζα– ότι υφαρπάζω κυριαρχικά αγγλικά δικαιώματα. Μπορεί οι Αγγλοσάξονες να έχουν το όνομα, αλλά εμείς έχουμε τη χάρη, το υπουργείο Δικαιούνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει τον Χάρη, οι Αμερικανοί τον Dirty Harry, η ανθρωπότητα τον Harry Potter [ως πότερ;]. Οι δε Ολλανδοί είχαν τη Μάτα Χάρι πριν την προσταιριστούν οι Γάλλοι, οι ρατσιστικώς επιλεγόμενοι και κουτόφραγοι από τους Έλληνες, οι οποίοι ωστόσο όροχι, δεν είναι ρατσιστές. Πάντως, α πα πα, οι



Από τα τριάδια στα διόδια

Γάλλοι είναι σωβινιστές, Κατίνα μου. Ανγωγαγιά, φλυαρώ ομιλώντας πλαγιώς για το μετρό της συμβασιλεύουσας, το οποίο όλο και ξεμακραίνει, εκτροχιάζεται από τις συντεταγμένες του χρόνου και χάνεται στο διηγεκές. Σαν λουκάνικα στην ουρά σκύλου ένα πράμα, μόλις το πλησιάζεις απομακρύνεται! Κι αν είχαμε μια ελπίδα να ολοκληρωθεί το 2012, πριν το τέλος του κόσμου, όπως λέγει ο κόσμος του τέλους και οι προφυτείες [εκ των «προ» και «φρετεία», τι καπνίζουν ρε οι ATM;], τώρα βαίνουμε αισιώς για το 2014 και βλέπουμε! Τούτεστιν, Herman Hesse ψηλά κι αγνάντευε, όπως έλεγε κι η λεζάντα φωτογραφίας παρελόντος Κοντρόφυλλου...

Ας κάνουμε και ολίγη παρελθοντολογία. Σαν σήμερα το 1931: Ο περιορισμός των σελίδων και η απαγόρευση κάθε παροχής δώρων ή βιβλίων είναι τα νέα μέτρα κατά του τύπου που εφαρμόζονται στην Ελλάδα. Σαν σήμερα το 1725: Δέκα Ινδιάνοι σφαγιάζονται στον ύπνο τους από λευκούς στο New Hampshire με επικήρυξη εκατό λίρες το κάθε scalp... Σαν αύριο πριν έτεκα χρόνια [σ. κ. Κ. Πάπια], σε αγώνα του νοτιοαφρικανικού πρωταθλήματος ο διαιτητής Μοκγκέτι πυροβολεί και σκοτώνει τον 20χρονο παίκτη Μακβέτα, όταν ο τελευταίος του επιτέμηκε με μαχαίρι για να διαμαρτυρηθεί για υπόδειξή του.

ΑΤΜ κυνωνία... Καβάλα στον Μάρκο Πώλο έφερες τον κινέζικο κίνδυνο, για έναν Κωλύμβο μάρας έχεις και τραβίσματε σήμερα, για μια ευρεία οπή – Ευρώπη έγιναν όλα αλμούνια. Ο ένας jazz, ο άλλος hedge funds κι ο παράλλος χέζ' φάντ'ς, ένας ζει κι άλλος σαρκοζέ, μείναμε με τους μάγους των πωλητικών επιστημών και με την απορία που μοιράζει κι επιδόματα... Α και με το ΠΑΜΕ που είναι η μόνη ταξική δύναμη, οι άλλοι είναι αταξικοί, άτακτοι κλπ.

Εκεί που χάζεια τις προάλλες σ' ένα κανάλι [αρδευτικό] χωρίς να χρειάζομαι τηλεκοντρόλ ή άλλα σεξουαλικά-ξεσουαστικά υποκατάστατα, σκέφτηκα ότι από τους παπυρολόγους φτάσαμε στους σημερινούς παπαρολόγους. Μοναδική άσας ο Στέφανος... Η Κοκκινοσκουφίτσα έχει Παγκαλορέα στην ανώτατη υβριστική, Μπιρμπιλόουερ στις μπίζνες χαμηλής επισφάλειας και Κατσέλι 2 στην εφαρμοσμένη χιμαιρολογία. Ομως δεν περίμενε ποτέ ότι εκείνος που άλλοτε έλεγε τζουμακίες, δια έδινε μια τέτοια εξηγημένη εξήγηση!... Στέφανε, σας στέφω ήρωα της στήλης για όλο τον μήνα κι ας είναι κουτσός.

Το νέο σεξουαλικό σκάνδαλο περί τον riu grande gamico [τον «μεγάλο σεξουαλικό» για να παραφράσουμε και ολίγον Χατζήδακι] στη γείτονα, βάζει τα γυαλιά στους εγχώριους εμπλεκόμενους με τις αναδέσεις των δημοσίων έργων. Μα να μη διδάσκεται τίποτε αυτή η χώρα, με κοτζάμι πιπουργείο ιπποδομών και δικτύων, να μην δικτυωνόμαστε; Ανοίξτε ένα σρά, έναν gamistrona [υπάρχουν και άνθρωποι ελεύθεροι και αναξιοποίητοι έχων που έχουν την τεχνογνωσία] να προχωρήσει η ανάπτυξη....

Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε Έβρο και Καστοριά, αποδεικνύει ότι υστερούμε και στη διασχέριση των υδάτινων πόρων. Οπως είπα και παραπάνω, χάζευα σε αρδευτικά κανάλια και δια πορούσα να προσφέρω τεχνογνωσία ως άπτη σύμβουλος [αφείτη να μου δοδεί γραφείο σε χαμηλό όροφο γιατί δεν μπορώ τις πτώσεις από μεγάλα ύψη]. Έχω τρελές ίδεες για το μέλλον της καρστικής λίμνης που στέκει μονότονα εκεί επί δέκα εκατομμύρια χρόνια, αλλά και για την εκτροπή του Έβρου, με όλο εκείνο τον πλούτο των νιτρικών, νιτρωδών, αρμανιακών αλάτων και του ολικού φωσφόρου. Αφήστε δε το δέλτα που κάποια στιγμή πρέπει να μετεξελιχθεί στην παγκόσμια πρωτοτυπία του ζήτα [έχω ολόκληρη θεωρία γι' αυτό, αλλά ας μην σας κουράζω].

Allons enfants dell' άπατρι! Ακούω και ξανακούω το «comfortably numb» των Pink Floyd και σκέφτομαι ότι έτσι παραλυμένοι, άκαπνοι και άκλαυτοι δια πάμε [τι δια πάμε, δηλαδή, που σχεδόν έχουμε πάει...]. Υπάρχει ζωή πριν από τον δάνατο;

Kokkinoskoufita@eksegersi.gr

Για τα κέρδη των τραπεζών και την τιμή της μπατσαρίας

Οσοι ζητούν «περισσότερη ασφάλεια», όσοι ζητούν «περισσότερη ασφάλεια αστυνόμευση» ας είναι έτοιμοι να πληρώσουν και το τίμημα. Με τη ζωή τους ή τη ζωή των παιδιών τους. Γιατί οι μπάτσοι δεν διστάζουν να στήσουν πιστολίδι μέρα μεσημέρι, δίπλα σε δημοτικό σχολείο. Για ποιο λόγο; Μη τυχόν και χάσουν την ευκαιρία να πάρουν τη ρεβάνσ από δυο μπάτρανος που τους είχαν εξευτελίσει την προηγούμενη βραδιά.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνουν. Το έχουν κάνει και έξω από τράπεζες. Και είχαμε τραυματισμούς αυτοψιώστων πολιτών. Αυτή τη φορά δεν είχαμε τραυματισμό, αλλά θάνατο. «Έπεσε νεκρός από τα πυρά των κακοποιών», μετέδιδαν τα παπαγαλάκια του ραδιόφωνου και της τηλεόρασης λίγες ώρες μετά το θάνατο του 25χρονου μετανάστη από την Αλβανία. Λες και μπορούσε κανένας να ξέρει εκείνη τη στιγμή από ποιο όπλο έφυγε

η σφαίρα ή οι σφαίρες. Επρεπε, όμως, να φουντώσει το ρατσιστικό σύνδρομο: Άλβανοι κακοποιοί πυροβολούν εν μέση οδών και σκοτώνουν κόσμο. Για τους «έλληνες κακοποιούς», τους «φύλακες του νόμου» ούτε λέξη. Τελικά, οι σφαίρες ήταν από όπλα μπάτσων! Τον γάζωσαν!!

Στην δια όρα γραμμή και οι δηλώσεις των αρχηγούς της ΕΛΑΣ Ελ. Οικονόμου. Ο διευθυντής της Ασφάλειας Αττικής ταξίδιαρχος Ι. Δικόπουλος χαρακτήρισε την επιχείρηση «επιτυχημένη, αφού συνελήφθησαν οι δύο αδισταχτοί και επικίνδυνοι κακοποιοί». Η ζωή του εργάτη ήταν απλώς... παραπλευρη απτώλεια. Την επομένη και αφού μεσολάβησαν μερικά δημιοτεύματα σε εφημερίδες (που δεν μπορούν να ισοφαρίσουν τις μεταδόσεις αμέσως μετά το συμβάν), οι μπάτσοι προσπάθησαν να ξεφύγουν επίσης με πιστολίδι, οι μπάτσοι δεν σταμάτησαν να πυροβολούν μολονότι είδαν τον πολίτη στη μέση του δρόμου και ο 25χρονος υδραυλικός πλήρωσε με τη ζωή του. Για τα κέρδη των τραπεζών και την τιμή της μπατσαρίας

δυο μπάτσους, αφού τους είχαν στα χέρια τους. Προτίμησαν να τους δέσουν με τις ίδιες τις χειροπέδες και να φύγουν. Τη διαφυγή τους εξασφάλισαν με αναίμακτο τρόπο. Ομως, πολιτική και αστυνομική ηγεσία θα προτιμούσε νεκρά τα δυο μπάτσα παρά εξευτελισμένα. Δυο νεκροί μπάτσοι μπορούν να χρησιμεύσουν για την ηρωποίηση της αστυνομίας, ενώ δυο μπάτσοι-ρόμπες εξευτελίζουν ολόκληρο το σώμα. Γι' αυτό και η εντολή ήταν σαφής: όπου τους βρείτε στήστε πιστολίδι. Μη λογαριάσετε τίποτα, φράγκετε να σημειώσει και αυτός η γραμμή

Συμπέρασμα: η «ασφάλεια» έχει και το τίμημά της και οφελούμεως ας κοινωνία να το αποδεχτούμε, όσο βαρύ κι αν είναι ορισμένες φορές! Ποιος είναι, όμως, πιο επικίνδυνος, ο ληστής ή ο χωροφύλακας; Στους δύο συλληφθέντες αποδίδονται ληστείς τραπεζών. Θα τους αποδώσουν σήγουρα και δολοφονική δράση. Ομως, ο τρόπος που έρχονται στην πιστολίδι, οι μπάτσοι προσπάθησαν να πυροβολούν μολονότι είδαν τον πολίτη στη μέση του δρόμου και ο 25χρονος υδραυλικός πλήρωσε με τη ζωή του. Για τα κέρδη των τραπεζών και την τιμή της μπατσαρίας

Καταστροφολογικά σενάρια

Οπολ Φάρελ είναι αναλυτής στην οικονομική ιστοσελίδα Market Watch της Wall Street Journal. Με το γνωστό εξυπνακίστικο ύφος που έχουν αυτοί οι αναλυτές, έγραψε πρόσφατα ένα καταστροφολογικό σενάριο, στο οποίο υποστηρίζει ότι υπάρχουν τουλάχιστον δέκα λόγοι που οδηγούν στη βεβαιότητα ότι θα σκάσει η βόμβα του χρέους, όχι του ελληνικού, αλλά των αιστικών κρατών σε όλο τον κόσμο. Από τους λόγους που επικαλείται ο αμερικανός οικονομικός αναλυτής:

«Για τους υπόλοιπους, δηλαδή τα 299 εκατομμύρια Αμερικανούς δεύτερης κατηγορίας, κανένας δεν ξέρει. Η μόνη πιθανή στρατηγική εν μέσω αναρχίας είναι να συγκεντρώσουν και αυτοί όσα περισσότερα απόθεματα τροφίμων, φαρμάκων, ρουχών και άλλων απαραίτητων υλικών μπορούν».

«Τα μανταρίνια και οι ελιές δεν πέφτουν από τον ουρανό»

Με τα λόγια του τίτλου ξεκινά το ανακοινωθέν που έδωσαν στη δημοσιότητα στα τέλη του περασμένου μήνα, οι αφρικανοί εργάτες του Ροζάρνο. Οι μετανάστες –το βίαιο ξέπτασμα των οποίων συγκλόνισε την Ιταλία πριν από ένα μήνα– έχουν ορίσει απεργία για την 1η Μάρτη (μια απεργία που δεν έχει οριστεί μόνο στην Ιταλία, αλλά και στην Γαλλία, στην Ισπανία και στην Ελλάδα). Παραθέτουμε αυτούσιο το κείμενο των αφρικανών εργατών που δημοσιεύτηκε στο Indymedia της Καλαβρίας (<http://calabria.indymedia.org/article/4348>):

Στις 30 Γενάρη 2010 συναντηθήκαμε στη Ρώμη για να δημιουργήσουμε τη συνέλευση των αφρικανών εργατών του Ροζάρνο. Είμαστε οι εργάτες που μας ανάγκασαν να εγκαταλείψουμε το Ροζάρνο από τη σπηλή που διεκδίκησαμε τα δικαιώματά μας. Εργαζόμασταν σε απάνθρωπες συνθήκες. Διαμέναμε σε εγκαταλειμμένα εργοστάσια χωρίς νερό και ρεύμα. Η εργασία μας ήταν κακοπληρωμένη. Αφήναμε το μέρος όπου κοιμάμασταν κάθε πρωί στις 06.00 για να επιστρέψουμε το βράδυ στις 20.00 για 25 ευρώ που ούτε καν αυτά κατέληγαν όλα στην τσέπη μας. Πολύ συχνά δεν καταφέρναμε να πληρωθούμε, μετά από μια ολόκληρη μέρα σκληρής δουλειάς. Εποι επιστρέφαμε με τα χέρια μάδεια και το σώμα διπλωμένο από την κόπωση.

Για πολλά χρόνια υποστήκαμε φυλετικές διακρίσεις, εκμετάλλευση και απειλές παντός είδους. Οι ίδιοι που μας εκμεταλλεύονταν την ημέρα



μας κυνηγούσαν την νύχτα. Μας χτυπούσαν, μας απειλούσαν, μας καταδίωκαν και μας συλλόγιζαν σαν να ήμασταν ζώα... κάποιοι χάθηκαν για πάντα. Μας πυροβολούσαν, για πλάκα ή για λογαριασμό κάποιου. Συνεχίζαμε να δουλεύουμε. Με τον καιρό μετατραπήκαμε σε εύκολο στόχο. Δεν μπορούμε άλλο. Οσοι δεν πληγώθηκαν από όπλα, πληγώθηκαν στην ανθρώπινη αξιοπρέπειά τους και την υπερηφάνεια τους.

Δεν μπορούσαμε πια να περιμένουμε βοήθεια από πουθενά, γιατί οι αρχές αυτής της χώρας μας θεωρούν αόρτους, δεν υπάρχουμε γι' αυτές. Εποι, φροντίζαμε εμείς να μας δουν, κατεβήκαμε στους δρόμους για να φωνάξουμε ότι υπάρχουμε. Ο κόσμος δεν ήθελε να μας δει. Πώς μπορεί να διαδηλώνει κάποιος που δεν υπάρχει; Οι Αρχές και τα Σώματα Ασφαλείας που έφτασαν μας απομάκρυναν από την περιοχή, γιατί δεν ήμασταν ασφαλείς. Οι κάτοικοι του Ροζάρνο οργανώθηκαν αυτή τη φορά σε προγραμματικές ομάδες ανθρωποκυνηγητού για να μας λιντσάρουν και να μας διώξουν. Μας έκλεισαν στα κέντρα κράτησης μεταναστών. Πολλοί από εμάς είναι ακόμα

εκεί, κάποιοι άλλοι επέστρεψαν στην Αφρική, άλλοι διασκορπίστηκαν σε διάφορες πόλεις του Νότου. Εμείς είμαστε στη Ρώμη. Σήμερα βρισκόμαστε χωρίς δουλειά, χωρίς ένα μέρος για να κοιμηθούμε, χωρίς τα πρόγματά μας και με τους μισθούς που μας οφείλουν να βρίσκονται ακόμα στα χέρια των εκμεταλλευτών μας.

Εμείς λέμε ότι αποτελούμε τους βασικούς συντελεστές της οικονομικής ζωής αυτής της χώρας, της οποίας οι Αρχές δεν θέλουν ούτε να μας βλέπουν ούτε να μας ακούν. Τα μανταρίνια, οι ελιές και τα πορτοκάλια δεν πέφτουν από τον ουρανό. Ερχονται από τα χέρια των ανθρώπων που τα μαζεύουν. Είχαμε καταφέρει να βρούμε μια εργασία, την οποία τελικά χάσσαμε, επειδή ζήτησαμε να μας φέρονται ανθρώπινα. Δεν έχουμε έρθει στην Ιταλία για να κάνουμε τους τουρίστες. Η εργασία και ο ιδρώτας μας χρειάζονται σ' αυτή τη χώρα, όπως χρειάζονται και στις οικογένειές μας που έχουν εναπόθεσε σε μας πολλές ελπίδες.

Ζητάμε από τις Αρχές αυτής της χώρας να μας συναντήσουν για να ακούσουν τα αιτήματά μας:

– Ζητάμε οι άδειες παραμο-

νής, που δόθηκαν για ανθρωπιστικούς λόγους στους 11 Αφρικανούς που τραυματίστηκαν στο Ροζάρνο, να δοθούν και σε όλους εμάς, θύματα της εκμετάλλευσης και της παράνομης κατάστασής μας που μας έχει αφήσει χωρίς δουλειά, εγκαταλειμμένους και ξεχασμένους στους δρόμους.

– Θελουμε να κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της και να μας εγγυθεί τη δυνατότητα σε αξιοπρεπή εργασία.

Η Συνέλευση των Αφρικανών Εργατών του Ροζάρνο στη Ρώμη

Οι μετανάστες του Ροζάρνο ζητούν τα στοιχειώδη. Ομως σε μια εποχή που ο καπιταλισμός δείχνει όλο και πιο πολύ το αγριανθρωπικό του πρόσωπο (με αφορμή την ζύνση της κρίσης του), μόνο «αξιοπρεπή εργασία» δεν πρόκειται να δώσει στους εργάτες (ιδιαίτερα τους μετανάστες). Οι μετανάστες εργάτες δεν έχουν να ελπίζουν πουθενά εκτός από τη δικιά τους δύναμη που τόσο τρόμαξε τα σαλόνια της ιταλικής μπουρζουαζίας (για την ώρα, η στήριξη από τα ντόπια ταξικά τους αδελφιά παραμένει ακόμα ζητούμενο, πέρα από κάποιες εξαιρέσεις). Η τελευταία, αν δε μπορέσει να τους καταστελεί, θα επιχειρήσει να τους εντάξει σε μια ανώδυνη διαμαρτυρία, στα πλαίσια του «δημοκρατικού» της συστήματος (γι' αυτό και έδωσε άδειες παραμονής για... ανθρωπιστικός λόγους στους 11 Αφρικανούς που τραυματίστηκαν στο Ροζάρνο). Αυτή είναι η μεγαλύτερη παγίδα που έχουν να αντιμετωπίσουν, χειρότερη ακόμη και από την άγρια καταστολή...

*Lηφίζουμε
την καμπάνια*

Αριθμός Λογαριασμού
Εθνική Τράπεζα
116/772732-18

Στην Αθήνα

**ΠΑ ΤΗ ΓΑΖΑ ΠΟΥ ΥΠΟΦΕΡΕΙ
ΠΑ ΤΗ ΓΑΖΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ**



Παρασκευή 19/02
Τσεντ. Τσεντ

Παρασκευή 26/02
Κατοχή - 101

Παρασκευή 05/03
Εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας
(Η έκθεση Γκάλντστοουν)

Έναρξη στις 8.30μμ
Μετά από κάθε προβολή θα απεκενθεί σεβήτηση
Αγεθνόπλευρος δδ & Αρχηγός
Εποπόδιο Ελεύθερη
κοινή επικοινωνίας



Στη Θεσσαλονίκη

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

12/2
μικρά εγκλήματα μεταξύ φίλων
(Swallows group, 1984)
του πάπια μπούκ



26/2
καλή όρεξη και... αντίο
(The last supper, 1985)
της οποίας τάπα

19/2
kids
(Kids, 1985)
του λόρι κλόρκ

Παρασκευής στις 8:30μμ
Μητροπολίτου 1 (πρώτη Μεντέλου) & Εγνατίας
Ελασσός Ελασσόρη
kontra_thess@elsos.gr

Επιχείρηση «Μοσταράκ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
κετά κοντά στον κεντρικό δρόμο για να ανοίγουν πυρ επανειλημμένα σε φάλαγγες οχημάτων που καθαρίζουν το δρόμο από τις νάρκες. Μια φάλαγγα δέχτηκε πυρά από τουλάχιστον τρεις διαφορετικές ομάδες ελεύθερων σκοπευτών, επιβραδύνοντας την πορεία της. Μια από τις ομάδες πλησίασε σε απόσταση 50 μέτρων και άνοιξε πυρ. Οι Ταλιμπάν ελεύθεροι σκοπευτές έχουν μεγάλη ικανότητα να κρύβονται.

Η τακτική παρενόχλησης και ο τεράστιος αριθμός βομβών στους δρόμους, ναρκών και ναρκοπαγίδων που έχουν φυτεύτες σ' όλη τη Μαρτζάχ έχουν καταφέρει να επιβραδύνουν τη

μετακίνηση των συμμαχικών δυνάμεων σ' όλη την πόλη. Μετά από αφιμασίες όλη την ημέρα, μερικές μονάδες πεζοναυτών δεν κατάφεραν να προχωρήσουν καθόλου μέχρι τη δύση του ήλιου.

Η τακτική των Ταλιμπάν

Η αντίσταση που προβάλλουν οι Ταλιμπάν μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραφμές αυτές δε σημαίνει ότι μπορούν να κρατήσουν υπό τον έλεγχό τους την πόλη. Ούτε φυσικά είναι αυτός ο στόχος τους. Δεν είναι δυνατόν μερικές εκατοντάδες μαχητές που έχουν μείνει στην πόλη να μπορέσουν να επικρατήσουν σε τουλάχι-

στον 15.000 πάνοπλου στρατού. Και στην περίπτωση της Μαρτζάχ, όπως και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, ακολουθούν τακτική ανταρτοπόλεμου. Ενας σημαντικός αριθμός μαχητών έχει διαλυθεί ανάμεσα στον πληθυσμό ή έχει εγκαταλείψει την πόλη για να αναλάβουν δράση την κατάλληλη στιγμή και ένας μικρότερος αριθμός, οι ελεύθεροι σκοπευτές παρέμειναν για να δώσουν ένα μάθημα στις δυνάμεις κατοχής και να δυσκολέψουν την προέλαση τους.

Ωστόσο, η πιο δύσκολη φάση της επιχείρησης «Μοσταράκ» θα αρχίσει όταν οι ολοκληρωθεί η κατάληψη της Μαρτζάχ και της γύρω περιοχής

καταφέρει να επιβραδύνουν τη

αντίσταση της ανθρωπιστικής στη δημοσιότητα και της πολιτικής στην Ελλάδα. Η μάχη θα σηματίζει την πρώτη μεγάλη νίκη της Ελλά

KONTRA

Ο γάτος πρώτα πηδάει και μετά σκούζει, ποτέ πριν...

Mε τους χειρότερους οιωνούς ξεκίνησαν οι Χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες στο Βανκούβερ του Καναδά. Ο γεωργιανός αθλητής του λουότζερ (ο αθλητής κατεβαίνει σε ειδικά κατασκευασμένη πίστα, ξαπλωμένος σε έλκυθρο), Νοντάρ Κουμαρίτασβίλι, σκοτώθηκε στην προπόνηση λίγο πριν την έναρξη των αγώνων. Οι εικόνες από το τραγικό δυστύχημα έκαναν το γύρο του κόσμου, το κλίμα στις τάξεις των αθλητών ήταν βαρύ, η ασφάλεια της πίστας τέθηκε υπό αμφισβήτηση, αποφασίστηκε αρχικά η ματαίωση του συγκεκριμένου αγωνίσματος, όμως τελικά επικράτησαν οι «ρεαλιστές» και οι αγώνες διεξήχθησαν κανονικά με τους αθλητές να αγωνίζονται με μια μαύρη κορδέλα στα κράνη τους. Ο πατέρας του γεωργιανού αθλητή αποκάλυψε ότι ο γιος του, σε τηλεφωνική τους επικοινωνία, είχε αναφέρει ότι φοβόταν πολύ τη συγκεκριμένη στροφή και αμφισβήτησε ευθέως το πόρισμα των διοργανωτών (το οποίο αποδέχτηκαν αμέσως η Διεθνής Ομοσπονδία Λουτζ και η ΔΟΕ), ότι το απύχημα οφείλοταν σε λάθος εκτίμηση του αθλητή.

Από τα στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, άλλα και από τις εικόνες του τραγικού αυτοχήματος που είδαμε στην τηλεόραση, μπορούμε να πούμε ότι ο γεωργιανός αθλητής είναι ένα ακόμη όνομα στον κατάλογο όσων έχουν χάσει τη ζωή τους στο βωμό του κέρδους. Η συγκεκριμένη πίστα φτιάχτηκε για τους χειμερινούς αγώνες, κόστισε περίπου 100 εκατομμύρια δολάρια και θεωρείται η ταχύτερη στον κόσμο (όσο πιο γρήγορη είναι η πίστα τόσο πιο θεαματικό γίνεται το αγώνισμα). Οι ταχύτητες που αναπτύσσονται κατά τη διάρκεια της κατάβασης ξεπερνούν τα 110 χιλιόμετρα την ώρα και πολλοί αθλητές του λουτζ είχαν εκφράσει παράπονα, γιατί δεν υπήρχε αρκετός χρόνος πριν την έναρξη των αγώνων προκειμένου να εξοικειωθούν με την πίστα. Επιπλέον, όλοι είδαμε ότι τα σιδερένια δοκάρια που στήριζαν την κατασκευή ήταν γυμνά και δεν υπήρχαν προστατευτικά καλύμματα που θα μπορούσαν να μειώσουν τη δύναμη της πρόσκρουσης και πιθανόν να απέτρεπαν το πατέρα τους.

Το βάσιμο των κατηγοριών του πατέρα του αθλητή ενι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σχύεται από την απόφα-

ση της Διεθνούς Ομοσπονδίας του αθλήματος να πάρει συγκεκριμένα μέτρα για να μειωθεί η επικινδυνότητα της πίστας. Στη συγκεκριμένη στροφή έγινε ξύσιμο του πάγου και οι εκκινήσεις για τους άνδρες έγιναν από τη θέση των γυναικών, ενώ των γυναικών από τη θέση των εφήβων, προκειμένου να μειωθούν οι ταχύτητες κατάβασης κατά περίπου 16-20 χλμ/ώρα. Η απόφαση της ΔΟΕ να διεξαχθεί κανονικά το αγώνισμα, προκειμένου να μη τρωθεί το κύρος των ολυμπιακών αγώνων και να μη κλονιστούν τα τηλεοπτικά συμβόλαια, σε συνδυασμό με την αποδοχή της εκδοχής του ανθρώπινου λάθους ως αιτίας του αυτοχήματος, δείχνουν έκαθαφα ότι στον επαγγελματικό αθλητισμό πάνω από όλοι είναι το κέρδος και οι αθλητές είναι απλά και μόνο ανθρώπινες μηχανές που παράγουν κέρδη.

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφερθεί στην αγορά του αθλητικού τζόγου και στις εξελίξεις που συμβαίνουν σ' αυτή με αφορμή την οικονομική κρίση και την προσπάθεια της κυβέρνησης να γεμίσει με ζεστό χρήμα τα άδεια κρατικά ταμεία. Αν κάποιος ψάχει στα site του ιντερνετικού τζόγου, θα διαπιστώσει ότι σε όλες σχεδόν τις χώρες της ΕΕ υπάρχει κινητικότητα γύρω από το συγκεκριμένο θέμα. Οι εξελίξεις στο χώρο του διαδικτύου και των Η/Υ έχουν σαν αποτέλεσμα την τεράστια άνοδο του ιντερνετικού τζόγου και είναι ίσως ο μοναδικός τομέας «οικονομικής» δραστηριότητας. Ο πόλεμος ανάμεσα στα καπιταλιστικά συμφέροντα έχει αρχίσει να παίρνει διαστάσεις.

Κος Πάππιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Ο τίτλος της στήλης αφιερώνεται σε όλους τους ερυθρόλευκους και τους ασπρόμαυρους που πανηγυρίζουν για την κατάκτηση του πρωταθλήματος, μετά τη νίκη του «Αγαπούλα» επί των πράσινων.

ΥΓ2: Οι «διωτικοί στρατοί» θα είναι εκεί, οι φιλαθλοί θα το δουν από την τηλεόραση. Παρουσία 750 οπαδών από κάθε ομάδα θα διεξαχθεί ο τελικός κυπέλλου μπάσκετ ανάμεσα σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό. Η αρχική απόφαση ήταν να γίνει ο τελικός χωρίς οπαδούς των δυο ομάδων, παρουσία μαθητών από



■ ΛΙ ΝΤΑΝΙΕΛΣ Μονάκριβη

Το να βιάζεται μια κοπέλα στα τρία της χρόνια από τον πατέρα της και στα δεκαέξι της να έχει ήδη δύο παιδιά (με το πρώτο να πάσχει από σύνδρομο Down), το να δέχεται κάθε ειδους κακοποίηση από τη μητέρα της, το να βιώνει την απόλυτη οικονομική και κάθε άλλου ειδους περιθωριοποίηση, είναι από μόνη της μια εντελώς συγκλονιστική ιστορία. Είναι ακόμα πιο συγκλονιστικό ότι τέτοιες ιστορίες, όσο κι αν είναι σπάνιες, είναι υπαρκτές και αληθινές. Παίρνει λοιπόν η χρυσοφόρα τηλεπεροσόνα Οπρα Γουίνφρι αυτό το σενάριο, που βασίζεται στο πρώτο μυθιστόρημα της μαύρης αμερικανίδας συγγραφέως Σαφάρι, και χρηματοδοτεί μια ταινία προορισμένη να δημιουργήσει άσθηση, έτσι που –ακριβώς λόγω της οδυνηρής θεματολογίας της– ο σοκαρισμένος θεατής να μη μπορεί να διακρίνει το τηλεριάλιτι υπόβαθρο αυτής της υπόθεσης. Αξίζει να δούμε πιο αναλυτικά το γιατί.



Εδώ δεν πρόκειται μόνο για το γεγονός ότι ο αιφροαμερικανός Λι Ντάνιελς σκηνοθετεί με μια επίπεδη, αμερικάνικη αντιληψη την ταινία του, δεν πρόκειται για το ότι το ζοφερό αυτό δράμα αποκτά στο τέλος του μια αναίτια θετικοτητική, οπτιμιστική χροιά, αλλά πρόκειται για το ότι αυτή η ταινία βάζει σε δεύτερη μοίρα τους υλικούς, καθημερινούς όρους που διαμορφώνουν την ψυχολογία και τη συμπεριφορά των ηρώων της, μετατοπίζοντας την ηθική τους κατάπτωση στην προσωπική τους συγκρότηση.

Πολλοί από μας γνωρίζουμε ότι η ηθική είναι ένα σύνολο μεταβαλλόμενων κανόνων που ρυθμίζουν την ανθρώπινη συμπεριφορά και σχετίζεται με το επίπεδο της κοινωνικής εξέλιξης. Στην πρωτόγονη βαθμίδα ανάπτυξης, λογουχάρη, το ένοτιχτο της αυτοσυντήρησης, ισχυρότερο από οπιδήποτε άλλο, υπενθύμιζε συνεχώς τη ζωάδη προέλευση του ανθρώπου. Τότε η αλληλοεξόντωση ή οι αιμομικτικές συμπεριφορές είχαν ενδεχομένως πιο εύλογες αιτίες. Βέβαια, τα ταξικά εκμεταλλευτικά συστήματα ενθάρρυναν και αργότερα τέτοιες και άλλες καταστάσεις. Επίσης, οι θρησκείες, τα κλειστά συστήματα και όλα όσα βάζουν κόντρα στην ανθρώπινη φύση εξέθρεψαν την ανθημικότητα, την υποκριτική, τη βαναυσότητα. Μετά λοιπόν από τόσους αιώνες διαρκούς πάλης του ανθρώπου για τον εκπολιτισμό και τον εξανθρωπισμό του, η καπιταλιστική βαρβαρότητα ξαναγυρίζει ένα τμήμα της ανθρωπότητας εκεί ακριβώς που βρισκόταν στην απαρχή της ύπαρξής της: στην απόλυτη αποκτήση. Οι υπεριαλιστικές χώρες (ιδιαίτερα οι ΗΠΑ και η Βρετανία), ζώντας οι ίδιες σαν παράσιτα σε βάρος του υπόλοιπου κόσμου, πετούν το ξεροκόματο των επιδομάτων στους άνεργους εξαθλιωμένους των δικών τους χωρών και τους ευνούχιζουν από κάθε αποφασιστική: ταξική, πολιτιστική, ηθική. Μακριά από κάθε συλλογική, καλλιτεχνική και κοινωνική δραστηριότητα, κλεισμένοι σε εξαθλιωμένα γκέτο μέσα σε σχεδόν πλήρη κοινωνική απομόνωση, μακριά από μόρφωση και ουσιαστική κοινωνική μέριμνα, χω-

...και σφαίρες στο ψωχνό

«Σ' αυτή τη ζωή/ δύσκολο δεν είναι να πεθάνεις./ Να φτιάξεις τη ζωή/ είναι δυσκολότερο. (Μαγιακόφσκι: Στον Σεργκέι Γιεσένιν)

Κάποτε σερσέ λα φαμ, τώρα: σερσέ να φαμ...

Αυτιά δεν έχουνε ν' ακούν, και τον αυτιά ακούνε.

«Για το θάνατο του 25χρονου στο Βύρωνα» (το Βήμα, 18/2/10)

Εγώ δεν πρόκειται να πουλήσω τον Καραμανλή, είπε (τρις) ο Σαμαράς

Στην κυριολεξία «και συ φάε σκατά (=παντεσπάνι), λαέ».

Επείγοντα μέτρα ως τις 15 Μαΐου 2010. Άλλα μέτρα ως το τέλος του 2010. Άλλα μέτρα από το 2012. (Χρειάζεται να υψωθούμε μέτρα ολόκληρα κόντρα σ' αυτό το τσουνάμι κι όχι να πλατσουρίζουμε)

◆ Γιτ ο ΔΙΑΣ.

◆ «Έγραψε» πάλι ο Δελαστίκ οτο Εθνος (12/2/10).

◆ Μας πληροφορεί ο Ριζοσπάστης (14/2/10) ότι η απεργία της ΓΣΕΕ (24/2/10) αποτελεί κλιμάκωση. (Τρικυμία εν κρανίῳ ή δουλεματος;).

◆ Στον Καναδά λένε και ΟΧΙ στους ολυμπιακούς αγώνες.

◆ Να το πούμε πάλι: όσοι ελπίζουν σε έκρηξη από την άνοδο της «παραβατικότητας», μονίμως πλανώνται πλάνην οικτρόν...

◆ «Εκ-ρήξεις λόγω εξεταστικής» - Ελευθεροτυπία, 18/2/10. Ελα, όμως, που οι εκρήξεις δεν έρχονται λόγω εξεταστικής.

◆ Ολοκληρώθηκε η «σύγκλιση» στην τιμή της αμάλυβδης. (Οι εργαζόμενοι χρησιμοποιούμε μία κλίση κάθε μέρα, την κλητική: ω, ακρίβεια! Προς τα πού κλινουμε (και συγκλίνουμε) είναι το θέμα.

◆ Άλλο Βαγγέλης κι άλλο Μιχάλης (Χρυσο...) .

◆ «Καίνε» λιγότερο τα κρατικά αυτοκίνητα» - το Βήμα, 18/2/10. Ναι, αλλά τίνος την τοσέπτη «καίνε»;

◆ Οι προσφορές (στα μαγαζιά) προσφορές, οι τσέπες απρόσφορες, οι μουστερήδες



που είναι, οέο;

◆ Αύξηση συντελεστών ΦΠΑ: άλλη μια Φ(α)ΠΑ.

◆ Ορμητικός ο πολίτης Πολίτης (ΤΑ ΝΕΑ, 18/2/10): «...Οχι με λόγια αλλά με έργα. Να εφαρμόσουμε αυτό το περιφρημό Πρόγραμμα Σταθερότητας...» Πολίτης (ο απολίτιστος) πάντα στην υπηρεσία: his master's voice.

◆ Λογοτεχνική λαμπογιά (;) (=plagiarism) της κας συγγραφέως του Χάρι Πότερ.

◆ Καινούργιες φωτογραφίες από τις 11/9 στη Ν. Υόρκη. (Χε! Χε!).

◆ «Πέντε πεζοναύτες και δύο Αργανοί στρατιώτες χτυπή-

ή έτσι
ή φάτε μάτια



(18/2/10) που μιλάει για «αιματηρή επιχείρηση της αστυνομίας» - η λέξη δολοφονία κακοχαρακτηρίζει τους «εργαζόμενους των σωμάτων ασφαλείας».

◆ Κι ένα ωραίο ανέκδοτο: «Στην επίθεση κατά της Μάρτζα δεν χρησιμοποιείται δύναμη αέρος για να μην υπάρξουν θύματα από την πλευρά των αμάχων», γράφει η Lara Dadkah (ωσαύτως στους N.Y.Times, 18/2/10).

◆ Πάλι «σπρώχνουν» την ασπιρίνη...

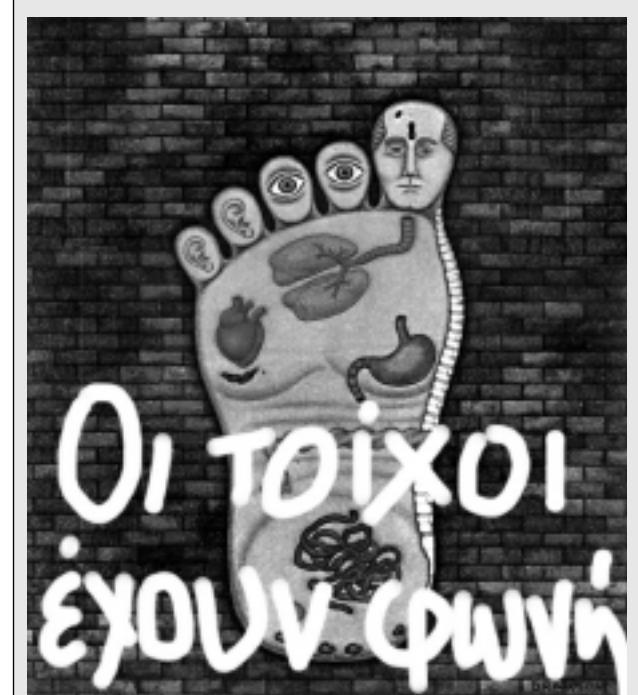
◆ Ως τι ακριβώς ενεργεί το Εργατικό Κέντρο Σάμου με τις «προτάσεις» του στο Νομαρχιακό Συμβούλιο; (Βλέπε και Ριζοσπάστης, 18/2/10).

◆ (Συν-πλην) Δρόμος της αριστεράς;

◆ Συνέντευξη με μέλος του Ε.Σ. του ΠΑΣΟΚ (ΕΠΟΧΗ, 14/2/10). Αρογε «ψάχνουν» το «αριστερό» («κοινωνικό») ΠΑΣΟΚ;

◆ Ούτε μία (1) φορά δεν χρησιμοποιήθηκε από τα ΜΜΕ η λέξη δολοφονία για τον 25χρονο δολοφονημένο από τους μπάτους στο Βύρωνα.

Μικρό δείγμα ο Ριζοσπάστης



◆ Βάρκιζα τέλος! Εμφύλιος ταξικός πόλεμος τώρα!!! (σύνθημα στο ΤΕΙ Πειραιώ) – (2)

Στο προηγούμενο φύλλο σχολίασαμε ότι το πρώτο σκέλος του συνθήματος είναι ανιστόρητο, καθότι η Βάρκιζα έλαβε τέλος ένα χρόνο μετά την υπογραφή της συμφωνίας, όταν το τότε επαναστατικό ΚΚΕ αποφάσισε την έναρξη νέου ένοπλου αγώνα, ο οποίος πήρε σάρκα και οστά με την τρίχρονη εποποιία του ΔΣΕ.

Δεν θα παραγνωρίσουμε, ότι ο άγνωστος συνθηματογράφος, παρά την ιστορική σύγχυση που τον διακατέχει, ουσιαστικά στρέφεται ενάντια στην επαναστατική υποταγή. Θέλει να προπαγανδίσει την αναγκαιότητα της προλεταριακής επανάστασης. Εκείνο το «τώρα», όμως, στο δεύτερο σκέλος του συνθήματος, δημιουργεί άλλου είδους προβλήματα και αποκαλύπτει πως πέρα από επαναστατική διάθεση δεν υπάρχει τίποτ' άλλο. Δεν υπάρχει αντίληψη περί στρατηγικής και τακτικής, ούτε γνώση για τη λειτουργία των συνθημάτων.

Τι είναι ο «εμφύλιος ταξικός πόλεμος»; Ενέσιμο διάλυμα που διοχέται μέσω συνθημάτων στους εργαζόμενους (ο όρος «ταξικός» μας δείχνει πως ο συνθηματογράφος στέκεται στην ταξική ανάλυση της κοινωνίας και θεωρεί πως επαναστατικό υποκείμενο είναι η εργατική τάξη), με αποτέλεσμα το σύνθημα να γίνεται πράξη; Πού είναι το επαναστατικό υποκείμενο, η εργατική τάξη δηλαδή; Κάπου σε κατάσταση αναμονής, από την οποία θα περάσει στον εμφύλιο ταξικό πόλεμο; Υπάρχουν εκείνοι οι όροι που απαιτούνται για να λειτουργήσει ως πυροκροτητής το κάλεσμα;

Μήπως τελικά υπάρχει σύγχυση ανάμεσα στις παραδειγματικού τύπου βίαιες ενέργειες και στον εμφύλιο ταξικό πόλεμο; Οι παραδειγματικές ενέργειες μπορούν να γίνουν από μικρές οργανωμένες ομάδες (το πώς λειτουργούν εξαρτάται από τη συγκυρία και τη στόχευσή τους), όμως ο εμφύλιος ταξικός πόλεμος μπορεί να γίνει μόνο από την εργατική τάξη, η οποία έχει φτάσει σ' έναν ορισμένο βαθμό συνειδητότητας, ο οποίος εκφράζεται και σε οργανωτικό επίπεδο.

Πρέπει να προπαγανδίζεται η ιδέα του εμφύλιου ταξικού πολέμου; Ασφαλώς και πρέπει να προπαγανδίζεται. Ομως, πρέπει να μάθουμε τη λειτουργία των συνθημάτων. Πρέπει να μάθουμε να διαχωρίζουμε τα συνθημάτα ζύμωσης από τα συνθημάτα προπαγάνδας, τα συνθημάτα ημέρας, τις ντιρεκτίβες. Άλλως, θα κατανήσουμε γραφικοί στα μάτια εκείνων στους οποίους απευθυνόμαστε. Δεν διατυπώνουμε συνθημάτα για να εκτονωθούμε ή για να... μετρήσουμε την επαναστατικότητά μας, αλλά για να επικοινωνήσουμε με το επαναστατικό υποκείμενο. Οταν, λοιπόν, κολούμε σε εμφύλιο ταξικό πόλεμο τώρα, είμαστε εκτός προγραμματικότητας και το μόνο στο οποίο μπορούμε να ελπίζουμε είναι το συγκαταβατικό χαμόγελο.

Στους φοιτητικούς χώρους, βέβαια, συνηθίζονται τέτοιες «αβανγκαρντίστικες» πολιτικές συμπεριφορές, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, όμως, ότι στους συγκεκριμένους χώρους ανθεί επίσης η επαναστατική λογοδιάρροια, η οποία δεν αντιστοιχείται με την πράξη. Αν το 10% των... επαναστάσεων που έχουν σχεδιαστεί στους φοιτητικούς χώρους είχε γίνει πράξη, θα είχαμε εδώ και πολύ καιρό απαλλαγή από τον καπιταλισμό.

ρίς όνειρα και προοπτική, καταναλώνοντας τηλεοπτικά σκουπίδια και junk food που οδηγούν σε ανεξέλεγκτη παχυσαρκία, ζώντας σαν παράσιτα ή σαν εγκληματικές συμμορίες, οι άνθρωποι αυτοί φτάνουν σε σταδιακή αποκτήνωση. Στην κατάσταση αυτή τίποτα πια δεν ξενίζει. Ξαφνιάζεται μόνο η δική μας χορτάτη ηθική που επαναπαύεται σε αμπελοφίλοσοφίες του τύπου «άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου», ξεχνώντας ότι, λίγο ως πολύ, κοινωνική συμπεριφορά δεν μπορεί να αποκοπεί από τους υλικούς όρους που την εκτρέφουν. Αν ελάχιστοι απ' αυτούς τους «άθλιους» ξεφεύγουν από την ηθική τουλάχιστον μιζέρια, είναι γιατί κάποια ψήγματα ανθρωπιάς κάνουν ένα ρήγμα στο τείχος που τους περιβάλλει. Άλλα και αυτό είναι επίσης υλικό και όχι μεταφρι-

Ελένη Σταματίου

Βασιλής

Εχει κάθε λόγο ο Παπανδρέου να λέει ότι «έτσι όπως χειριστήκαμε τα οικονομικά μας, αφαιρέται και ένα κομμάτι της κυριαρχίας μας». Ετσι πετυχαίνει (ή προσπαθεί να πετύχει) μ' ένα σημπάρο δυο τριγωνιά. Πρώτο, φορτώνει την ευθύνη στην κυβέρνηση της ΝΔ και δεύτερο φορτώνει τα πάντα στα κοινωνικά όργανα, κρατώντας για τον εαυτό του (και τον επί των Οικονομικών υπουργό του) τους ρόλους των ανθρώπων που (δήθεν) αγω-

ληρθεί. Σύμφωνα με τις αποφάσεις του Eurogroup και του Ecofin, την περασμένη Δευτέρα και Τρίτη, προβλέπονται νέα «επείγοντα μέτρα» μέχρι τις 15 Μάρτη, «υποστηρικτικά μέτρα» μέχρι το Μάιο, «μέτρα απόλιτης» μέχρι το τέλος του 2010 και «πρόσθετα μέτρα» μέχρι το 2012.

Συζήτηση γίνεται μόνο για τα «επείγοντα μέτρα», που είτε θα τα ανακοινώσει η κυβέρνηση πριν τις 16 Μάρτη είτε θα συμφωνηθούν στο Ecofin αυ-



Επίθεση χωρίς τέλος

νίζονται για να περιορίσουν τις δυσμενείς συνέπειες της απώλειας μέρους της εθνικής κυριαρχίας. Το λέει και το ξαναλέει ο Γιώργος, το επαναλαμβάνουν οι υπουργοί και οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, το κάνουν «νιανιά» τα παπαγαλάκια που εκλαϊκεύουν την κυβερνητική προπαγάνδα. Ετσι, ο εκβιασμός λειτουργεί αποτελεσματικά, ενώ το ΠΑΣΟΚ κρατάει τη ΝΔ στη γωνία (γι' αυτό άλλωστε άνοιξε και την ιστορία της εξεταστικής επιτροπής για την παραποτήση στατιστικών δεδομένων).

Η ιταμή γλώσσα όχι μόνο των ηγετών των ιμπεριαλιστικών χωρών της ΕΕ και των διάφορων παραγόντων των κοινωνικών οργάνων, αλλά ακόμη και υπαλλήλων της Κομισιόν είναι σίγουρα ενοχλητική. Αποκαλύπτει τον κυνισμό των ιμπεριαλιστών και των διαχειριστών τους, που αφού έγδυσαν τον ελληνικό λαό επί τόσα χρόνια, ρουσφώντας το μεγαλύτερο μέρος του πλούτου που παράγεται (το υπόλοιπο το ρούφηξαν οι ντόπιοι συνεταίριοι τους), προσπαθούν τώρα να μετατρέψουν την Ελλάδα σ' ένα πειραματόζωο, στο οποίο θα δοκιμαστούν οι πιο βάρβαρες συνταγές εκμετάλλευσης, για να απλωθούν στη συνέχεια σε όλη την Ευρώπη. Ας αφήσουμε, όμως, στην άκρη την ιταμή γλώσσα των ιμπεριαλιστών, για να εστιάσουμε στο περιεχόμενο του «πειράματος Ελλάδα».

Στη γλώσσα των ημερών, μια λέξη κυριαρχεί: μέτρα. Μέτρα αντεργατικά και αντιλαϊκά. Αμεσης απόδοσης, που ενδιαφέρουν για τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, και μεσομακροπρόθεσμης απόδοσης, που ενδιαφέρουν για την αύξηση της εκμετάλλευσης και την εξασφάλιση της μεγίστης κερδοφορίας του κεφαλαίου. Τέτοια μέτρα έχουν ήδη

τής της ημερομηνίας. Σ' αυτά κυριαρχούν η γενική αύξηση του ΦΠΑ (ναι, αυτή που μέχρι προ δεκαπενθημέρου διέψευδε η κυβέρνηση, με τα στελέχη του οικονομικού επιτελείου να διαρρηγούν τα ιμάτιά τους) και το κόψιμο του «14ου μισθού» (είτε δώρου Πάσχα + επιδόματος άδειας, που θα αποδώσει άμεσα, είτε δώρου Χριστουγέννων, που θα αποδώσει στα τέλη του χρόνου). Εννοείται πως κανένας δεν πρέπει να πάρειν στα σοβαρά τον υπουργό-καλοτούμπα Α. Λοβέρδο, που δήλωσε ότι δεν εξετάζεται κόψιμο του 14ου μισθού. Οχι μόνο γιατί ο Λοβέρδος δεν ένισι καθ' ύλην αρμόδιος (και να ήταν, κανένας δεν θα τον ωραίωσε, όπως έγινε με την αύξηση των ορίων ηλικίας ή πολιότερα με τα stage), αλλά και γιατί ο μεν Παπακωνσταντίνου αρνήθηκε επίμονα να αναλάβει οποιαδήποτε δέσμευση, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την Τρίτη, μετά τη λήξη του Ecofin, ενώ ανοιχτό άφησε το θέμα και ο Πεταλωτής, σε ραδιοφωνική του συνέντευξη την Τετάρτη («όλα είναι ανοιχτά», είπε).

Ομως, για να μη μένουμε σε μια μόνο επιλογή, οφελούμε να σημειώσουμε ότι δεν έχει καμιά σημασία αν κοπεί ο 14ος μισθός ή αν κοπούν κατά ένα ακόμη 10% τα επιδόματα. Σημασία έχει η κατεύθυνση, που είναι «κόψετε κι άλλο τους μισθούς στο δημόσιο», γιατί αυτό είναι μέτρο που αποδίδει σήγουρα. Δεδομένη είναι η αύξηση του ΦΠΑ (μάλλον κατά 2 μονάδες), προκειμένου να αντισταθμιστεί η μείωση των εσόδων από την πτώση της κατανάλωσης (απομικής και παραγωγικής). Οι εργαζόμενοι έχουν περιορίσει την κατανάλωσή τους στα άκρως απαραίτητα και το κράτος θελει να εισπράξει φόρους επιβαρύνοντας αυτό το σκληρό πυρήνα

Το πρώτο κεφάλαιο αφορά τους μισθούς (γενικά, όχι μόνο στο Δημόσιο) και απαιτεί: Μείωση μισθών στον δημόσιο τομέα - Θέσπιση κοινών κανόνων για τους μισθούς δημόσιων υπάλληλων και ΔΕΚΟ - Ενίσχυση ευελιξίας στο σύστημα συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Αλήθεια, έχουν καμιά δημοσιονομική επίπτωση οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα; Οχι βέβαια, και γι' αυτό είναι πρό-

φανώς πως το δημοσιονομικό δεν είναι το μόνο που ενδιαφέρει την ΕΕ. Την ενδιαφέρει να εξασφαλίσει όρους για την αύξηση της εκμετάλλευσης.

Το δεύτερο κεφάλαιο αφορά τις συντάξεις και απαιτεί: Ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος - Εξίσωση ορίων συνταξιοδότησης μεταξύ γυναικών και ανδρών στον δημόσιο τομέα και εισαγωγή επιπλέον παραμέτρων, που να προσαρμόζουν το ύψος της σύνταξης και του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στις αλλαγές των δημογραφικών και οικονομικών παραγόντων - Άλλαγή του συστήματος καθορισμού ύψους σύνταξης, με ενίσχυση της σχέσης μεταξύ πληρωμένων συνταξιοδοτικών εισφορών και συντάξεων - Αύξηση του μέσου όρου ηλικίας έξοδου από την εργασία - Απλούστευση του κατακερματισμού συνταξιοδοτικού συστήματος. Υιοθέτηση εντός τους 2010 των απαραίτητων νομοθετικών πράξεων.

Στη συνέχεια έχουμε ένα κεφάλαιο με τίτλο «Άγορά προϊόντων και επιχειρηματικό περιβάλλον» και ένα κεφάλαιο με τίτλο «Δημόσια Διοίκηση», ακολουθεί το κεφάλαιο «Περιθώρη» που απαιτεί «αναδιάρθρωση της υπάρχουσας κατακερματισμένης δομής του συστήματος υγείας και της διοικητικής δομής του» και «εκσυγχρονισμό του τρόπου διοίκησης νοσοκομείων», για να φτάσουμε στο κεφάλαιο «Ενίσχυση παραγωγικότητας και απασχόλησης», στο οποίο απαιτούνται μέτρα όπως «επανεξέταση των κανονισμών για την αγορά εργασίας, περιλαμβανομένης της νομοθεσίας που προστατεύει την αγορά εργασίας» (ελευθερία απολύτων) και «υποστήριξη της ζήτησης στην απασχόληση μέσω στοχευμένων μειώσεων στο κόστος εργασίας».



Ταξικά, όχι ατομικά

Ενα από τα μεγάλα όπλα του καπιταλιστικού συστήματος είναι η εξαφάνιση των ταξικών διαχωριστικών γραμμών από τα μιαλά των εργαζόμενων. Η καλλιέργεια ενός ατομικού-ατομικιστικού τρόπου σκέψης, που οδηγεί από τη μια στη συσκότιση της πραγματικότητας και από την άλλη σε έναν ιδιόμορφο εμφύλιο, στο πλαίσιο του οποίου τημίατα του κόσμου της δουλειάς συμμαχούν με την αστική πολιτική (δηλαδί με την κεφαλαιοκρατία) ενάντια σε άλλα τημίατα του κόσμου της δουλειάς. Σ' αυτό το πεδίο η αστική προπαγάνδα ρίχνει μεγάλο βάρος. Οχι μόνο σε περιόδους που ένας κλάδος εργαζόμενων διεκδικεί, αλλά μόνιμα. Συστηματικά καλλιεργούνται αυτή την αντίληψη, όχι μόνο με το λόγο που εκφέρουν οι πολιτικοί, αλλά και με τη συστηματική δουλειά μέσω των ΜΜΕ, που έχουν καταφέρει να θεωρούνται αξιόπιστα (εν αντιθέσει με τους αστούς πολιτικούς, που θεωρούνται αναξιόπιστοι).

Διεκδικούν, για παράδειγμα, οι αγρότες ενισχύσεις για τα προϊόντα τους και ξεπούλωνται το σύμπαν ενάντια τους, κατηγορώντας τους σαν χαραμοφάνες και κρατικοδίαιτους. Ουδείς, όμως, κάνει μια απλή σύγκριση: τι παίρνουν οι αγρότες (συνολικά, όχι μόνο η φωτιά αγροτιά) και τι παίρνουν οι κεφαλαιοκράτες από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ουδείς ενημερώνει πως οι επιχορηγήσεις προς τους αγρότες είναι στην πραγματικότητα επιχορηγήσεις προς το κεφάλαιο, προκειμένου να εξασφαλίζει φτωνές ύλες για τη βιομηχανία (οι επιχορηγήσεις προς τους αγρότες είναι στην πραγματικότητα επιχορηγήσεις προς το κεφάλαιο, προκειμένου να εξασφαλίζει φτωνές ύλες για τη βιομηχανία).

Γίνεται κουβέντα για το Ασφαλιστικό και όλοι μιλούν για τις συντάξεις που παίρνουν οι ασφαλισμένοι στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, λες και το πρόβλημα είναι αυτές οι συντάξεις και όχι η καταλήστευση των ταμείων. Ετσι, συζήτηση γίνεται για το πώς θα μειωθούν οι σχετικά ψηλότερες συντάξεις και όχι για το πώς θα αυξηθούν οι χαμηλότερες.

Παρουσιάζεται το φορολογικό και όλοι εστιάζουν στο ότι τα διανεμόμενα κέρδη (μερίσματα) θα «φορολογούνται» με 40%. Κρύβουν το γεγονός ότι δεν πρόκειται για φόρο, αλλά για προκαταβολή φόρου, που θα εκκαθαριστεί με τη φορολογική δίλωση κάθε μερισμάτου (πολλοί θα έχουν επιστροφή φόρου). Δεν γίνεται καμιά συζήτηση για το φόρο που πληρώνουν τα φυσικά πρόσωπα (βασικά οι μισθωτοί) κι αυτόν που πληρώνουν τα νομικά πρόσωπα (επιχειρήσεις). Να συγκρίθουν τα ποσά μεταξύ τους και με το εισόδημα (κέρδη) που έχουν συνολικά οι καπιταλιστές και το εισόδημα (μισθοί-μεροκάματα) που έχουν συνολικά οι εργαζόμενοι. Ούτε διευκρινίζεται ότι η αύξηση φορολογίας αφορά μόλις το ένα τρίτο των φόρων, ενώ τα δύο τρίτα είναι έμμεση φορολογία. Πόσο κομμάτι αναλογεί στην ολιγομελή τάξη των καπιταλιστών και πόσο στην πολυπλο